Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXV Nr. 6987 | Duminică 22 mai 1966 | 6 PAGINI — 30 BANI

ÎN ZIARUL DE AZI

- *O PREJUDECATĂ DESPRE PREJUDECĂȚI*
- Se propune: organizarea controlului obștesc asupra întreținerii locuințelor
- VALORIFICAREA GÎNDIRII ECONOMICE ROMÂNEȘTI — ÎNDATORIRE A STUDIULUI UNIVERSITAR
- Cronică literară: *Două debuturi în colecția „Luceafărul"*

VIZITA CONDUCĂTORILOR DE PARTID ȘI DE STAT ÎN REGIUNEA IAȘI

A doua zi a vizitei conducătorilor de partid și de stat în regiunea Iași începe sub lumina unui soare strălucitor, care aurește cele șapte coline pe care se află așezată vechea cetate de scaun, cupolele monumentelor istorice, siluetele verticalelor de beton și sticlă din noile cartiere. De la Bucium, de pe dealul Cetățuia, de la Repedea, se vede panorama largă a Iașului înnoit, miile de steaguri care îl împodobesc festiv.

Ora 9. Oaspeții se îndreaptă spre Muzeul Unirii, fosta reședință domnească a lui Cuza-Vodă pînă la 1862, monument istoric al unei epoci de strălucită afirmare națională, locul de unde au răsunat biruitor versurile celebrului cîntec: *„Hai să dăm mînă cu mînă / Cei cu inima română / Să-nvîrtim hora frăției / Pe pămîntul României"*. Prin fața oaspeților, care parcurg cu atenție numeroasele săli ale muzeului, se perindă prețioase mărturii și documente, chipurile unioniștilor, ale deputaților pontași în divanul ad-hoc, între care Moș Ion Roată, figurile marilor bărbați ai epocii — Nicolae Bălcescu, Alexandru Ioan Cuza, Mihail Kogălniceanu, Vasile Alecsandri, Anastase Panu, Costache Negri, C. A. Rosetti, frații Golești, Gh. Magheru, ale tuturor acelora care prin lupta și simțirea lor generoasă au contribuit la făurirea României unite și neatîrnate.

Din pergamente și acte străvechi, din mărturii și fapte ale domnilor și cărturarilor acestui pămînt reiese cu elocvență că ideea unității de neam și de limbă — năzuință a întregului popor — s-a dezvoltat în Moldova, Țara Românească și Transilvania din timpuri vechi. „Pohta ce am pohtit... unirea Transilvaniei, Moldovei și a Țării Românești" — este un act de temelie, scris de mîna lui Vodă Mihai Viteazu — înfăptuitor al primei unități naționale — în fața căruia oaspeții se opresc.

Ideea unității naționale străbate și din alte documente expuse în muzeu, cronici ale lui Miron Costin și Neculce, scrieri ale lui Constantin Cantacuzino și Dimitrie Cantemir, cristalizîndu-se pe deplin în programul pașoptiștilor: „...sîntem același popor, omogen, identic ca nici un altul, pentru că avem același început, același nume, aceeași limbă, aceeași religie, aceeași istorie, aceeași civilizație, aceleași instituții, aceleași legi și obiceiuri, aceleași temeri și aceleași speranțe, aceleași trebuințe de îndestulat, aceleași hotare de păzit, aceleași dureri în trecut, aceleași viitoriu de asigurat și în sfîrșit aceeași misie de împlinit...".

Exponatele — documente, fotocopii, gravuri, tablouri, obiecte — compun un impresionant film al nădejdilor și luptei de secole, înfățișînd amplu mai ales momentul istoric al Unirii de la 1859. Cele două urne ale divanului ad-hoc, tronul de domnitor al lui Alexandru Ioan Cuza, mobilierul, costumele, obiectele care au aparținut marilor bărbați ai Unirii evocă tulburător atmosfera acelor vremi, romantismul generos al epocii și al oamenilor care au reprezentat-o.

Primire entuziastă pe străzile Iașului

— Este important, remarca tovarășul Nicolae Ceaușescu, apreciind buna organizare a acestei instituții, ca muzeul să se dezvolte în continuare, să achiziționeze noi mărturii și documente, pentru a pune în valoare și mai bine ampleoarea tuturor etapelor luptei poporului nostru pentru unitatea națională, pentru făurirea unui stat unitar și independent. Secretarul general al C.C. al partidului îi sfătuiește pe cercetătorii muzeului să nu omită nimic, nici o mărturie și nici un document care ar putea contribui la punerea în lumină a adevărului istoric privind revoluția de la 1848 și Unirea, precum și poziția marilor puteri europene și a diferitelor categorii sociale din Țările Române față de aceste momente de răscruce din istoria poporului nostru. Referindu-se la respectul pe care îl datorăm trecutului de vitejie și afirmare, tradițiilor glorioase ale poporului român, tovarășul Ceaușescu a insistat ca muzeele regionale să reprezinte, alături de mărturiile locale, o oglindă în mic a muzeului de istorie a partidului comunist și a mișcării revoluționare și democratice din România.

În cartea de onoare a muzeului oaspeții au scris:

„Am vizitat cu mult interes Muzeul Unirii, care înfățișează în imagini emoționante lupta înaintașilor noștri, înflăcărați patrioți pentru unire, pentru libertatea și independența țării. Gîndurile, idealurile și năzuințele lor au devenit astăzi înfăptuire trainică și deplină în Republica Socialistă România. Felicităm pe organizatorii acestui interesant și de seamă muzeu".

Părăsind Muzeul Unirii, conducătorii se îndreaptă spre Palatul culturii, a cărui siluetă majestuoasă a devenit un simbol al Iașului. Imaginea orașului se găsește aici redusă la scara unei machete în relief. În fața machetei au loc discuții cu reprezentanții organelor locale și ai unor ministere despre perspectivele dezvoltării orașului. Sînt prezentate zeci de schițe de sistematizare și tablouri statistice, care ilustrează sobru reîntinerirea Iașului, înflorirea lui la dimensiunile unui mare oraș socialist. Reiese grija pentru punerea în valoare a vechilor monumente istorice și arhitectonice, pentru păstrarea atmosferei specifice, pline de pitoresc a Iașului. Oaspeții se interesează de viitoarele construcții consacrate dezvoltării industriale a orașului. Secretarul general al C.C. al P.C.R. invită pe reprezentanții ministerelor să prezinte pe machetă locul de amplasare și caracteristicile tehnice principale ale fiecărei unități.

— Să dăm întîi cuvîntul chimiei, spune tovarășul Nicolae Ceaușescu. Prim-adjunctul ministrului chimiei, Ion Velea, înfățișează proiectele. Unul dintre acestea vizează extinderea actualei fabrici de mase plastice. Sporul de producție scontat se va cifra la 12—14 000 tone. Prin aceleași prefaceri va trece și fabrica de antibiotice. Obiectivul principal al chimiei îl va constitui însă noua uzină de terilenă, un produs care înlocuiește lîna. Tovarășul Nicolae Ceaușescu se interesează de rezultatul studierii comparative a eficacității construirii întreprinderii — la Săvinești sau la Iași — în funcție de avantajele pe care le oferă unul sau altul din amplasamente. Urmează să se analizeze din nou, comparativ, toate aspectele celor două variante.

— Se pot face economii importante și sînt convins că dumneavoastră, specialiștii din Iași, vă veți strădui să reduceți volumul investițiilor — subliniază tovarășul Nicolae Ceaușescu, adresîndu-se academicianului Cristofor Simionescu.

— De pe acum s-au făcut propuneri judicioase în această direcție, răspunde președintele filialei Academiei, citînd cifre edificatoare din studiul alcătuit de oameni de știință ieșeni.

Referindu-se la partea zonei industriale rezervată întreprinderilor de bunuri de consum, Nicolae Popa, adjunct al ministrului industriei ușoare, prezintă viitoarea țesătorie de mătase și face cunoscut punctul de vedere al ministerului și organelor locale potrivit căruia ar fi indicată realizarea unei fabrici de tricotaje din fire de mătase și blănuri artificiale la Pașcani și nu la Iași, cum se prevăzuse inițial. În această ordine de idei, tovarășii Nicolae Ceaușescu și Emil Bodnaraș se interesează de disponibilitățile de forțe de muncă existente.

Informînd despre extinderea actualei uzine metalurgice, ministrul industriei metalurgice, Ion Marinescu, subliniază că sporul de producție prevăzut va fi asigurat în spațiul existent unde, printr-o mai bună organizare, se vor da în exploatare noi instalații de țevi sudate și profile îndoite.

Intervenția celorlalți specialiști completează tabloul perspectivelor pe care le deschide cincinalul industriei ieșene. Așa cum subliniază cu mîndrie gazdele, în Iași vor fi prezente aproape toate ramurile industriale.

Ora 11. Gazde sînt acum locatarii noilor cartiere Dimitrie Cantemir, Nicolina-Socola. Fațadele zecilor de blocuri împodobite cu covoare, sutele de oameni ieșiți la balcoane și la ferestre dau vizitei un cadru sărbătoresc. Ieșenii îi întîmpină apoi călduros pe conducătorii de partid și de stat în drumul spre noua zonă industrială a orașului. La intrarea în uzina metalurgică — pilon al industriei ieșene — oaspeții sînt salutați de tovarășul Ion Sălăjan, directorul întreprinderii, de reprezentanți ai organizației de partid și comitetului sindical, de numeroși muncitori, ingineri, tehnicieni. Conducătorii de partid și de stat vizitează uzina, interesîndu-se de desfășurarea procesului tehnologic al celor trei linii de țevi sudate, al noii linii de profile îndoite, intrate recent în funcțiune. Sub bolțile uriașei hale se aud acordurile grave ale simfoniei metalului. De aici, spre uzinele și șantierele țări-

Paul DIACONESCU
Victor BIRLĂDEANU
Mircea MOARCAȘ

(Continuare în pag. a III-a)

În fața schițelor de sistematizare a orașului

ÎN PREAJMA CONSFĂTUIRII CONSTRUCTORILOR DE MAȘINI

Salariații de la „1 Mai"-Ploiești despre activitatea uzinei

Constructorii de utilaj petrolier de la uzina „1 Mai" din Ploiești au analizat recent, în cadrul unei consfătuiri de producție, munca pe care au desfășurat-o pînă acum și posibilitățile de ridicare la un nivel și mai înalt a activității uzinei, în lumina sarcinilor ce le revin pe baza Directivelor Congresului al IX-lea al partidului. Consfătuirea a avut un profund caracter de lucru.

— Cheia oricărui succes — a spus ing. **Emilian Uleia** — constă, în primul rînd, în buna organizare a activității de concepție, de proiectare. În trimestrul I al acestui an, uzina nu și-a realizat o parte din indicatorii de plan. Răspunderea nu cade însă numai pe seama fabricației, ci revine întregului colectiv, cît și proiectanților. Ce li se poate reproșa lor? Mai întîi, că proiectele primite de la Institutul de proiectări și cercetări pentru utilaje petroliere din București nu au fost destul de atent verificate și de aceea în fabricație au apărut anumite deficiențe. Colaborarea cu I.P.C.U.P.-București nu se desfășoară, de altfel, la nivelul cerințelor actuale, uzina întîmpinînd din această cauză dificultăți. În vederea eliminării lor ca și a îmbunătățirii colaborării cu I.P.C.U.P. — proiectantul principal de utilaje petroliere — **propun ca acest institut să aparțină, ca și uzina constructoare, de Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini.** În altă ordine de idei aș vrea să arăt că gama de instalații de foraj pe care o producem prezintă o mare diversitate constructivă. Dar tipizarea subansamblelor, reducerea sortimentelor de materiale utilizate la fabricarea lor se găsesc la un nivel necorespunzător. Din această cauză, uzina noastră nu dispune de elasticitatea necesară în adaptarea rapidă și eficientă a producției la cererile beneficiarilor. Iată de ce **consider oportun ca I.P.C.U.P., împreună cu specialiștii noștri, să extindă și să adîncească tipizarea utilajului petrolier, să promoveze noutățile cu mai multă perseverență.**

C. CĂPRARU
coresp. „Scînteii"

(Continuare în pag. a V-a)

Răspuns la o scrisoare

Zaharia STANCU

Se știe că un ziarist al cărui nume apare din cînd în cînd deasupra ori dedesubtul unui articol primește nenumărate scrisori de la cititorii săi. Unii îi scriu ca să-i arate că sînt de acord cu cele publicate în ziar, alții, dimpotrivă, că nu sînt. Cei mai mulți însă au dorințe pe care socotesc că ziaristul a cărui activitate o urmăresc le-ar putea împlini. Și-i cer să se ocupe îndeaproape de rezolvarea problemelor lor personale. Primesc și eu scrisori. Mi se trimit și manuscrise — romane, piese de teatru, poezii — zeci și uneori sute de pagini scrise mărunt și încîlcit. Autorii acestia sînt oameni cărora li se pare că au ceva nou de spus în literatură, ceva ce pînă la ei n-a spus nimeni, și nu o dată părerile acestea sînt îndreptățite. Dar de unde să iei orele de zi și de noapte necesare pentru a citi totul cu atenție, stăpînit mereu de teama ca nu cumva firele subțiri de aur sau măcar de argint ale unui talent autentic să nu-ți scape printre degete! Și totuși trebuie găsit timp — în măsura posibilului — pentru toate. Trebuie găsit timp.

În ultimele zile am primit mai multe scrisori ca de obicei. Cîteva din ele mi-au atras în mod deosebit atenția. Deși au pornit pe adresa mea din diferite colțuri ale țării, semnatarii lor îmi cer același lucru: să intervin la ministerul cutare sau cutare pentru a-i aduce, cu începere de la toamnă, în Capitală. „Tovarășe — îmi scrie un tînăr profesor dintr-o comună din regiunea Bucu-

OPINII

rești — pînă cînd să stau în localitatea aceasta **ca în exil!** Este adevărat că m-am născut și am crescut aici. Dar din clasa a V-a pînă la a XI-a inclusiv am învățat carte la Brăila — **în orașul Brăila** — iar studiile universitare mi le-am făcut la București. M-am obișnuit așa dar cu lumina electrică, cu asfaltul, m-am obișnuit să văd spectacole de teatru etc., etc. Înțelegeți dumneavoastră. La țară e una. La oraș e alta, iar cît despre Capitală, ce să mai vorbim!...

După ce îmi dezvăluie aspecte interesante din viața sa, tînărul meu corespondent sfîrșește repetînd întrebarea cu care și-a început scrisoarea: **„Pînă cînd o să stau eu în localitatea aceasta ca în exil!"**

Omul are 27 de ani. Numai 27 de ani. A studiat la București. Și-a luat diploma de Stat în filologia română. A fost numit **acum trei ani** profesor de limba și literatura română la liceul din comuna sa natală. De cînd a fost numit și pînă acum s-a simțit în comună — după mărturisirile sale — **ca un strein, a stat tot timpul ca pe ghimpi**, a așteptat mereu să-i întindă careva o mînă de ajutor și să-l mute la oraș, dar nu într-un oraș oarecare, ci chiar la București.

(Continuare în pag. a V-a)

BRUXELLES Marina Krîlovici

PREMIUL I PENTRU INTERPRETARE

La Concursul internațional de canto al Belgiei, care s-a desfășurat între 5 și 21 mai la Bruxelles, soprana noastră Marina Krîlovici a obținut premiul I și Medalia de aur a guvernului belgian.

La concurs a participat și Dan Iordăchescu, care a obținut premiul orașului Bruxelles.

Concurenții, în număr de 39, au reprezentat 23 de țări.

TELEGRAMĂ

Tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU
secretar general al Comitetului Central al P.C.R.

Tovarășului ION GHEORGHE MAURER
președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România
BUCUREȘTI

Dragi tovarăși,

Permiteți-mi ca în numele poporului bulgar, al guvernului Republicii Populare Bulgaria și al meu personal să vă transmit dv. și poporului frate român cele mai cordiale mulțumiri pentru compasiunea profundă exprimată în legătură cu pierderile umane și materiale cauzate de inundațiile din apropierea orașului Vrața.

TODOR JIVKOV
prim-secretar al C.C. al P. C. Bulgar
președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria

O PREJUDECATĂ despre prejudecăţi

Convorbire cu conf. univ. Ursula SCHIOPU

Se întîmplă din ce în ce mai rar să găseşti fie chiar şi un singur bărbat care să se aventureze în a-ţi face „teoria" inferiorităţii femeii. În genere, toţi declară cu repeziciunea cu care se debitează adevărurile cele mai cunoscute şi acceptate că femeile sînt de drept şi de fapt egalele lor.

Dar „audiatur et altera pars". Din o sută de femei întrebate dacă consideră şi, mai ales, dacă mai simt existenţa şi persistenţa unor prejudecăţi cu privire la ele, 15 au răspuns „da". Ne vom folosi de acest procent ca de un simplu indicator al necesităţii unei discuţii despre modul în care se manifestă aceste prejudecăţi, formele pe care le îmbracă.

Un fenomen supus educaţiei

Vom începe cu încrederea în capacitatea şi competenţa femeii, în raporturile familiale şi profesionale. Sînt soţi care preferă pentru „înaltele discuţii de principiu" numai bărbaţi, care, consultîndu-şi totuşi nevasta, o ascultă cu mari rezerve, schiţînd chiar un zîmbet sceptic.

Există situaţii mai grave, care cer o meditaţie şi mai profundă. *„Săptămîna trecută am fost chemată la direcţie, unde mi s-a spus că avînd studiile şi stagiul necesar, voi fi promovată în funcţie. Pînă la urmă, directorul a preferat un bărbat, care nu are pregătirea mea, pe motivul că un şef de secţie femeie nu va avea autoritatea necesară"* — ne-a povestit cu prilejul anchetei noastre o tehniciană.

Neîncrederea are forme ascunse şi rafinate. Nu o dată întîlneşti solicitarea de formă a femeii la munca obştească. Lucrul acesta poate fi observat mai ales în unele comisii permanente ale sfaturilor populare, sau în consiliile de conducere ale cooperativelor agricole de producţie.

„La noi în comună, ne-a scris o ţărancă din raionul Mediaş, *cînd e adunare generală femeile nu sînt chemate: — Ce mai cauţi tu acolo, dacă mă duc eu? — îmi spune bărbatul".*

„Preşedintele cooperativei noastre e un om delicat. Are chiar o expresie favorită: „Pe femeie nici cu o floare să n-o atingi". Şi o repetă adesea: „Voi nu trebuie să fiţi încărcate cu treburi de conducere, care sînt peste măsura puterilor cu care v-a înzestrat natura". Dar nu vorbeşte tot astfel cînd planul trebuie realizat şi greul producţiei cade „pe umerii noştri".

Aceste cîteva mărturii confirmă persistenţa unor mentalităţi învechite privitoare la femeie. *De ce or fi mai existînd?*

Am avut o discuţie pe această temă cu conf. univ. Ursula Schiopu:

— De ce? Încă Francis Bacon spunea în „Noul organon" că, în faţa fenomenului de progres, oamenii rămîn totuşi tributari unor „idoli" (prejudecăţi şi iluzii). Atitudinea faţă de schimbarea regimului femeii în viaţa socială este poate unul din cele mai semnificative fenomene contemporane în care se cer eliminaţi „idolii peşterilor". K. Marx a considerat chiar că atitudinea faţă de femeie este criteriul de apreciere a culturii societăţii respective. Fenomenul de atitudine este un fenomen de cultură şi ca atare supus educaţiei.

Desigur, claritatea cu care e înscrisă ideea egalităţii în constituţia noastră nu dă loc la nici un echivoc. Itinerarul revoluţionării mentalităţii cu privire la „capacităţile şi competenţa" femeii este parcurs de majoritatea oamenilor, dar aici e vorba de revoluţionarea fiecărei conştiinţe! Iată că mai sînt refractari prin temperament sau educaţie la schimbarea locului femeii în viaţa socială. Unii consideră antrenarea femeilor în viaţa socială ca provenind dintr-o generozitate a umanismului socialist şi nu din cerinţele obiective şi istorice ale societăţii.

Vocaţie inferioară?

Prejudecăţile îşi dau desigur mîna. Aceea după care femeia e predestinată numai să nască şi să crească copii, să îngrijească de cămin, să gătească mîncare, se împacă desigur foarte bine cu prejudecata „neîncrederii" în alte capacităţi ale femeii. Dar, amuzant, şi cu o „neîncredere" totală în bărbaţi ca gospodari (şi ea tot prejudecată !), prejudecată... tot în favoarea bărbaţilor.

— Sigur — *subliniază tov. Ursula Schiopu* — în decursul mileniilor, de cînd femeia e gospodină, ea a căpătat o „profesionalizare" în această direcţie, aş spune o vocaţie pentru munca în gospodărie, un gust mai rafinat în prepararea mîncării etc. Evident, pe femei nu le deranjează obligaţia de a fi gospodine, ci perseverenţa cu care unii bărbaţi asociază această preocupare cu una inferioară şi, de asemenea, consecvenţa cu care aceştia refuză să respecte multe din îndatoririle lor. Educaţia, cultura înlătură aceste prejudecăţi. Pe de altă parte, eforturile legate de creşterea nivelului de trai şi a sporirii bunurilor de larg consum uşurează munca femeii în gospodărie, o eliberează de orarul atît de încărcat din cămin. Mai sînt însă multe de făcut, s-o recunoaştem în domeniul lărgirii serviciilor cu care industria vine în ajutorul femeii.

FEMEIA

Putem da vina numai pe bărbaţi?

Pînă acum, am tot dat vina pe bărbaţi, sugerînd mereu că n-ar fi rău să se înceapă o serioasă muncă de educaţie a lor întru „reala egalitate".

Dar, vorbind deschis, şi femeia, prin însăşi atitudinea ei într-o mulţime de împrejurări, îşi subminează drepturile. Sînt atîtea femei care îşi admiră în asemenea măsură bărbatul, încît nu au curajul să-şi ia nici o răspundere în mod independent. Desigur, nu pledăm pentru acele căsnicii în care „cîntă găina" dar fraze ca „vorbiţi cu soţul meu despre...", „o să vă arate soţul meu că nu aveţi dreptate!", rostite în cele mai banale împrejurări, vorbesc despre lipsa deliberată de personalitate a femeii.

— E în firea femeii — *e de părere tov. Ursula Schiopu* — să aibă lîngă ea un bărbat de care să fie mîndră, un protector, un om capabil să se erijeze în apărătorul gingăşiei şi fragilităţii ei. E vorba de o subtilă relaţie psihologică. Dar trebuie subliniat că diferenţele psihologice dintre bărbaţi şi femei nu sînt de grad, de raport de la inferior la superior, ci de complementaritate.

Inteligentă, modestă, sensibilă, harnică, rezistentă, graţioasă, optimistă şi dornică să se cultive, femeia aduce în viaţa familială şi profesională luciditate, perseverenţă, surîsul Giocondei şi căldura sentimentului provenit din cel matern, sociabilitate şi vioiciune.

Uneori se pun pe seama instinctelor fenomene şi reacţii determinate social, inadaptări şi incapacităţi ce se explică prin lipsa de educaţie, de responsabilitate faţă de cerinţele şi condiţiile timpului istoric prin care se trece. Din păcate, prejudecăţile unor femei cu privire la propriul destin fac parte din această categorie. Este destul de greu să te străduieşti să devii mai priceput, mai calificat. Desigur, profesiunea de casnică capătă un conţinut nou în zilele noastre, dar rămîne încă în foarte multe cazuri o profesiune necalificată, o profesiune comodă prin faptul că se poate învăţa şi exercita din instinct, dar incomodă pentru că te înrobeşte în acţiuni mărunte, epuizante şi monotone, cu mare consum de timp. Personal, cred că în viitor această profesiune dificilă şi legată de vocaţiunea de mamă, va fi considerată într-un mod mai corespunzător, pentru că aportul ei social este uriaş.

Bineînţeles şi în această profesiune se va instaura în viitor calificarea. Femeia casnică şi mamă va trebui să aibă o pregătire medical-pedagogică şi psihologică, pentru că ea răspunde de destinele generaţiilor ce se schimbă. Atitudinea mamei în procesul educativ are o importanţă de prim rang. Mama, ca factor esenţial de educaţie, modelează caracterul copilului pentru întreaga viaţă. Cu atît mai mare este, aşadar, responsabilitatea femeii ca mamă.

★

Discuţia noastră pe tema rezistenţei unor vechi mentalităţi e departe de a fi încheiată. Ne-am propus de fapt un singur lucru. Să răspundem sugestiei uneia dintre cititoare, care ne scria: *„După părerea mea, ar trebui mai întîi spulberată prejudecata că nu mai sînt prejudecăţi cu privire la femei. Vom putea descoperi atunci mai uşor natura lor, ca şi căile eficiente de înlăturare".*

Natalia STANCU

În atenţia călătorilor

INTRĂ ÎN VIGOARE NOUL MERS AL TRENURILOR

În ziua de 22 mai, ora zero, intră în vigoare noul mers al trenurilor, valabil pînă la 27 mai 1967. Noul „mers" prevede trasee noi, trenuri şi vagoane în plus. Noul mers al trenurilor se găseşte de vînzare la toate agenţiile de voiaj din ţară.

Tot cu începere de la 22 mai, ora zero, intră în vigoare şi noul mers al autobuzelor.

Ing. GHEORGHE BORAC, vicepreşedinte al Comitetului executiv al Sfatului popular orăşenesc Brăila, propune:

Să se organizeze controlul obştesc asupra întreţinerii locuinţelor

În oraşul Brăila, clădirile proprietatea statului cuprind acum circa 11 000 de apartamente. Conservarea fondului de locuinţe, menţinerea lui în bună stare un timp cît mai îndelungat este o problemă de larg interes cetăţenesc. Numai păstrînd cu grijă această zestre a oraşului, noile construcţii pe care ne-am obişnuit să le vedem înălţîndu-se an de an vor mări efectiv fondul locativ. După cum se ştie, statul alocă permanent sume însemnate pentru întreţinerea clădirilor mai vechi, pentru buna gospodărire a oraşelor. Dar întreţinerea fondului de locuinţe nu este numai sarcina organelor de administraţie, ci în primul rînd a locatarilor. De grija lor pentru întreţinerea apartamentelor ce le-au fost date în folosinţă depinde cel mai mult viabilitatea clădirilor, posibilitatea pe care ei înşişi o au de a trăi într-un cămin plăcut.

Comitetul executiv al Sfatului popular orăşenesc Brăila, organizînd atît activitatea Întreprinderii de gospodărire a spaţiului locativ, cît şi munca pînă de atenţie şi grijă a cetăţenilor, a obţinut în ultimul timp bune rezultate. Activitatea celor 82 de comitete de locatari — din care fac parte gospodari recunoscuţi, aleşi în adunările locatarilor — este îndrumată spre cele mai importante probleme privind întreţinerea locuinţelor şi ea îşi dă roadele. Este o adevărată plăcere să vizitezi blocurile nr. 123, 126 şi altele. Fiecare apartament poartă nu numai amprenta personalităţii locatarului respectiv, ci şi a respectului său faţă de locuinţă. Antrenîndu-i pe toţi locatarii, comitetele de bloc au iniţiat acţiuni regulate de întreţinere a locurilor de folosinţă comună; micile defecţiuni care apar sînt remediate operativ, iar spaţiile din jurul clădirilor s-au transformat în adevărate grădini.

Cred însă că munca educativă şi gospodărească trebuie mai bine organizată, în aşa fel încît să-i facem pe toţi locatarii să înţeleagă că nimeni nu-i poate absolvi de îndatoririle pe care le au faţă de propria lor locuinţă. Întrucît există şi excepţii, despre care vreau să şi vorbesc de altfel. Cetăţenii Ion Bălan, Preda Binzoi şi Ion Mărgineanu, avînd locuinţe necorespunzătoare, au cerut şi au primit apartamente noi. S-au angajat atunci să le întreţină cum trebuie. În scurt timp însă ei şi-au uitat angajamentul. Apartamentele, abia construite, au devenit de nerecunoscut; vecinii trăiau într-un veşnic coşmar din cauza scandalurilor provocate de aceşti locatari. Împotriva lor s-a luat pînă la urmă măsura cuvenită — au fost obligaţi să plătească stricăciunile şi evacuaţi din bloc. Dar acestea nu sînt, din păcate, singurele cazuri. În multe blocuri mai pot fi văzute geamuri sparte la casa scărilor, pereţi murdari, antene de radio sau televiziune care deteriorează izolaţia acoperişului. Asemenea oameni, cu o slabă conştiinţă cetăţenească, au teoria lor: „Sînt la mine acasă. Fac ce vreau".

Am văzut conduceri de întreprinderi, comitete de sindicat, organizaţii de partid ocupîndu-se de asigurarea unor locuinţe confortabile salariaţilor. Este, fără îndoială, un merit al acestora. Dar preocuparea de care aminteam se rezumă la atît. Puţini se mai interesează după aceea cum îşi gospodăreşte salariatul X sau Y casa, acest bun obştesc ce i-a fost încredinţat. Dacă cineva, de exemplu, întîrzie sistematic de la serviciu sau are o comportare necorespunzătoare este pus — şi pe bună dreptate — în discuţia colectivului. Efectul este de obicei cel scontat: omul se îndreaptă. Cînd este însă vorba de nerespectarea regulilor de convieţuire în bloc, de nepăsare faţă de casa primită, conducerile întreprinderilor, sindicatele acţionează foarte slab.

Iată de ce apreciez că extinderea controlului obştesc asupra întreţinerii şi gospodăririi fondului locativ ar fi o măsură deosebit de utilă. Mă gîndesc la alcătuirea unor echipe mixte de controlori obşteşti — salariaţi din întreprinderi şi lucrători ai unităţilor de întreţinere a fondului locativ ale sfatului popular — care să viziteze periodic fiecare apartament, dar, în acelaşi timp, şi la obligativitatea întreprinderilor de a discuta despre toate acestea cu salariaţii în culpă.

Un accent şi mai mare decît pînă acum trebuie pus pe acţiunile cu caracter educativ. La noi au dat bune rezultate constătuirile cu locatarii, schimburile de experienţă între comitetele de locatari, amenajarea în comun, prin muncă patriotică, a spaţiilor din jurul blocurilor, vizite în alte cartiere etc. După părerea mea, în acţiunea de întreţinere a fondului de locuinţe, a bunurilor obşteşti de folosinţă comună din cartiere, un aport substanţial l-ar putea aduce munca educativă din şcoli.

A întreţine în mod exemplar apartamentul în care stai este o obligaţie elementară, dictată de normele socialiste de convieţuire, de respectul pe care ni-l datorăm reciproc, de grija faţă de bunurile obşteşti ce ne-au fost încredinţate.

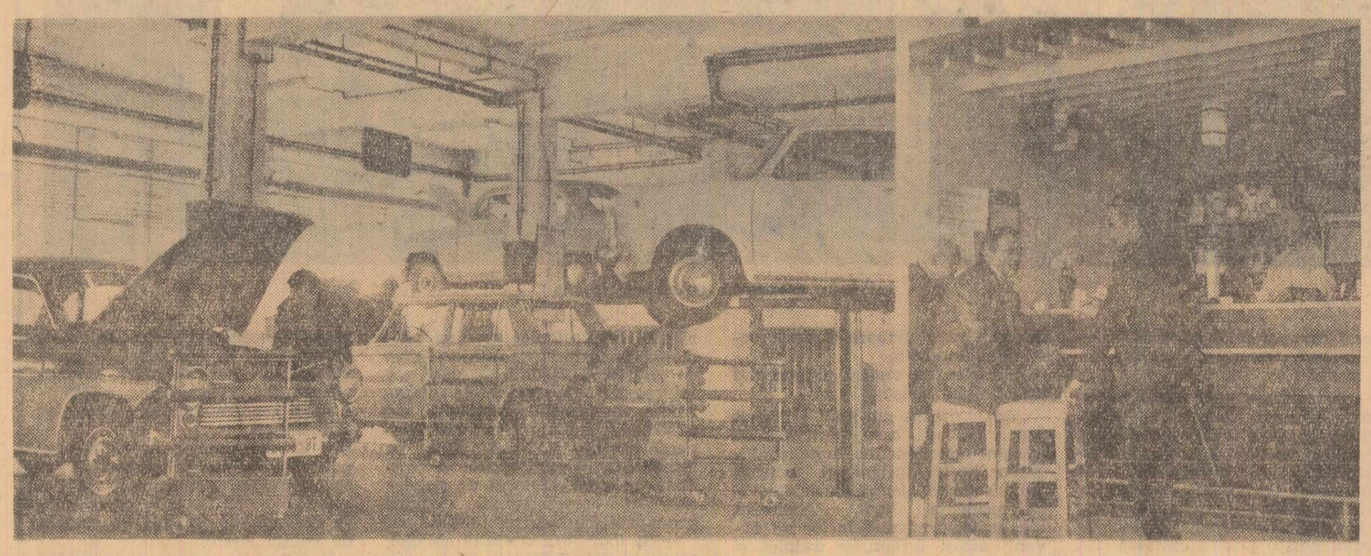

Moderna secţie de întreţinere şi reparaţii auto a cooperativei „Dinamo" din Timişoara: sala de verificări şi remedieri curente (**stînga**) şi o „anexă" confortabilă, unde timpul de aşteptare trece mai repede (**dreapta**)

Foto: R. Costin

Staţiunea experimentală horticolă Greaca, regiunea Bucureşti. Se recoltează trandafirii pentru dulceaţă

Foto: Agerpres

FILOZOFIA UNUI VICIU

de dr. Leonid PETRESCU

PE TEME MEDICALE

Ca medic igienist, am observat că doctorii se abat uneori de la propriile lor prescripţii, de pildă fumînd, dar că mult mai rar găseşti între ei „delincvenţi" întru alcoolism. Aici există, în întregul corp medical, siguranţa cea mai mare. Şi totuşi, dacă te-ai călăuzi numai după analiza chimică, nu alcoolul e cea mai mare primejdie. Atunci?

Cîndva, la cursuri, profesorul ne scria pe tablă:

ALIMENT = MEDICAMENT = OTRAVĂ

Oricare aliment poate acţiona, la o anumită doză, ca o doctorie şi, în caz de abuz, poate deveni curată otravă — chiar şi sarea. De ce ar fi alcoolul mai vătămător?

Pentru că, dintre toate substanţele care pot otrăvi, alcoolul are o capacitate de a înşela omul şi simţurile neîntrecută nici măcar de stupefiante. De alcool se leagă şi multe obiceiuri plăcute, iar graniţa între normal şi vicios e mai camuflată: avem de-a face, cel mai adesea, cu un viciu social, în sensul că alcoolicul caută aliaţi, mai ales **„argumente"**.

Nu putem însă înlătura automat orice argument. Omul de ştiinţă e dator să se călăuzească **după fapte**. Să vedem deci ce e real şi ce e fals în argumentele mai frecvente:

„Alcoolul mă face mai puternic". Chiar şi bătrînul Horaţiu spune că alcoolul „îi dă încredere laşului în bătălie". E adevărat, îi dă încredere, dar nu şi putere. N-o să vă vorbesc de măsurătorile **precise** făcute în acest sens, ci o să invoc un fapt cunoscut de mai fiecare: vedem cîte un beţiv care ţipă că îi poate pune la pămînt pe toţi cei din jur, cînd de fapt are nevoie de ajutor măcar ca să se ţină pe picioare.

„Alcoolul îmi dă posibilitatea de a judeca mai repede, îmi sporeşte inteligenţa". Alcoolul slăbeşte frînele, inhibiţia, dă uneori o **impresie** de luciditate; cînd însă trecem de la **impresie la fapte** (precis **măsurabile**), vedem că experienţele clasice ale lui MacFarland, care a pus un mare număr de oameni să bată la maşină sau să tragă la ţintă, indică, de la o doză în sus, o sporire a procentului de greşeli între 500 şi 2 000 la sută.

„Alcoolul îmi stimulează inspiraţia". E argumentul cel mai greu de combătut, din cauză că inspiraţia, stare mai fluidă, e mai greu măsurabilă, iar aprecierea rezultatelor ei — calitatea unui vers, să zicem — ţine mai mult de critica literară decît de medicină, cel puţin într-o serie de cazuri. E clar însă că, o dată ce scade puterea fizică şi intelectuală, alcoolul nu poate fi prielnic inspiraţiei decît în măsura în care **oricare obişnuinţă** — a scrie cu picioarele în apă rece, a compune din mers, a mirosi mere putrede etc. — ajunge să conteze. Însă ceea ce nu se poate măsura într-o experienţă de cîteva ore devine o realitate tragică după un şir de ani: în timp ce Tolstoi, Shaw, Hugo sau Goethe şi-au păstrat nealterată puterea de creaţie pînă în jurul vîrstei de 80 de ani, prietenii sticlei au avut nevoie de **doze tot mai mari**, au murit prematur, sărăciţi şi de har.

„Alcoolurile îmi fac poftă de mîncare". Cele slabe, pînă la zece grade (de pildă berea), provoacă o secreţie, dar alcoolurile concentrate irită, ard mucoasa: cam **o treime** din partizanii pătimaşi ai „aperitivului" puternic devin abonaţi ai **gastritei**.

„M-am obişnuit: ce dă gata pe altul, mie îmi prinde taman bine". E adevărat că organismul se călăreşte în faţa unor substanţe, ba e ciudat că în cazul unei otrăvi cum e arsenicul, antrenamentul poate da imunitate, pe cînd în cazul alcoolului statistica dezvăluie realitatea necruţătoare: doi americani, autori ai manualului de farmacologie apărut şi în româneşte, arată că vîrsta medie a marilor băutori e scurtată cu de la 5 la 20 de ani.

„Ce plăcere îmi mai rămîne altfel de la viaţă!" Aşa e: alcoolismul nu e de obicei un semn de înaltă cultură, există cîte un ins care nu poate găsi pe lumea asta plăceri mai înalte decît alcoolul. Uitaţi-vă însă la el după cîţiva ani şi spuneţi dacă mai are într-adevăr plăcere de viaţă. Deosebirea dintre plăcere şi viciu e stabilită cu mare subtilitate de popor, care te întreabă înfiotdeauna dacă tu bei vinul sau vinul te bea pe tine. Alcoolicul adevărat nu mai poate găsi scăpare decît în abstinenţă totală, pe cînd tocmai omul echilibrat şi cu voinţă puternică e acela care nici la o vîrstă înaintată n-are nevoie să renunţe la plăcerea unui pahar.

„E prea tîrziu. Întreruperea bruscă m-ar distruge". Unde există voinţă proprie, nu se pot ivi tulburări serioase. La urma urmei, sînt oameni care cu ajutorul voinţei ajung să nu mai simtă durerea unui cui care li se înfige în carne. Dacă e **foarte îndoielnic** să se ivească vreo tulburare, în schimb consumul continuu este **sigur** provocator de tulburări.

„Dacă nu bei cu mine, nu-mi eşti prieten". Dacă prietenia s-ar măsura după numărul de înjunghieri şi bătăi, argumentul ar suna convingător. A ceda în faţa nărăvitului, a dori să te arăţi în ochii lui ca băiat „bun", de-o seamă cu el, este un indiciu de **slabă personalitate**, conformism, spirit de imitaţie: mai ales unii tineri vor să se arate „originali" într-o serie întreagă de privinţe, şi tocmai în faţa celei mai banale şi rudimentare egalizări — aceea provocată de alcool — capitulează.

În loc de concluzie

Cifrele oficiale de mortalitate din Franţa aşază alcoolismul pe locul trei al cauzelor de deces. (Fără a ţine seama de accidentele de circulaţie, în care alcoolul e de vină la unul din fiecare trei cazuri). În ciroză — şi nu-i nevoie să explic aici cît de gravă e această boală — 86 la sută din cazuri sînt de origine alcoolică. Peste o treime din clientela spitalelor de nebuni e alcătuită din alcoolici înregistraţi ca atare.

Cînd un om însă vrea să se sinucidă, e greu să-l opreşti, şi poate că ciroza sau delirium tremens reprezintă pentru unii o plăcere mai mare decît moartea de bătrîneţe.

RECLAMAŢII SESIZĂRI RĂSPUNSURI

Am primit locuinţă în blocul O.S.6., ap. 44, din Drumul Taberei. Dar n-am putut să mă mut încă; pardoseala apartamentului e degradată. Cine o repară? M-am adresat în cîteva rînduri inginerului şef Căldare, de la I.A.L.-„16 Februarie", şefului de sector Nicolae Popescu, de la I.A.L. 12, şefului de şantier inginer Boicu, de la I.C.M. nr. 3. S-au făcut investigaţii, constatări, procese-verbale. Toate bune. Dar apartamentul e în aceeaşi situaţie. Nu se face nimic; I.A.L. „16 Februarie" şi I.C.M. nr. 3 au altă treabă: discută cine anume dintre ei trebuie să suporte costul remedierilor. Ei discută — şi eu plătesc chiria degeaba din luna februarie.

Valentin STANESCU
inginer

M-am dus în mai multe rînduri la magazinul „Mobila" din şos. Ştefan cel Mare. Căutam o bibliotecă tip „Milcov". Nu exista decît ceea ce era expus — dar ceea ce era expus nu se vindea. Într-o zi am observat că una din vînzătoare dispare în subsol împreună cu o clientă. Am coborît şi eu. Le-am surprins examinînd tocmai o bibliotecă „Milcov". Marfa pe care o căutam se afla, aşadar, în depozit. Clienta respectivă m-a avertizat că trebuie „să fiu atent cu vînzătoarea dacă vreau să obţin mobila".

Nu ştiu în ce articol de cod penal se încadrează fapta acestei vînzătoare. Părerea mea e însă că cei ce procedează în acest fel nu au ce căuta în comerţul nostru socialist.

Gh. OLTENESCU
Ministerul Finanţelor

În urma sesizării unui grup de muncitori, cercetările au stabilit că tehnicianul Constantin Amza şi maistrul Ion Boştină de la Uzinele mecanice din Turnu-Severin pretindeau şi încasau ilegal diferite sume de bani de la muncitori. Ei au fost schimbaţi din locul de muncă şi li s-au întocmit acte de dare în judecată.

În decembrie, mi s-a ars bobina de la motoretă. Eram în termen de garanţie. M-am prezentat la atelierul cooperativei „Cerna" — din Orşova. N-aveau bobine. S-a făcut o notă la cooperativă. Nu avea nici cooperativa. S-a făcut o adresă la fabrica producătoare „Metrom". S-a făcut apoi şi o revenire. Ni s-a răspuns să scriem la U.R.C.M.-Banat. Alte adrese, alte răspunsuri. Dar bobină tot n-am văzut. Şi motoreta tot nu merge. Le trebuie 5 luni „Metromului" şi U.R.C.M.-ului Banat ca să procure o singură bobină!

D. GULERAN
Orşova

Asistenta obstetriciană Victoria Niţu de la spitalul de maternitate Galaţi ne scrie că a luat parte, timp de două luni, la o acţiune profilactică iniţiată de organele sanitare. Pînă în prezent nu şi-a primit drepturile băneşti, deşi s-a adresat în mai multe rînduri secţiilor de sănătate ale Sfatului popular raional Făurei şi ale Sfatului popular regional Galaţi.

Direcţia Generală a Mişcării din Ministerul Căilor Ferate ne comunică:

„La scrisoarea unui grup de muncitori din Combinatul chimic Borzeşti vă facem cunoscut că de la 22 mai 1966 trenul cursă 5 364 dintre Ghimeş—Adjud va sosi în halta Borzeşti la ora 15,29 şi va pleca la ora 15,31, adică cu 20 de minute mai tîrziu faţă de orarul vechi, aşa cum au cerut muncitorii. Cursa va fi prelungită pînă la Mărăşeşti, cum au solicitat cetăţenii din Puieşti şi Pădureni-Putna care fac serviciul la combinatul Borzeşti".

Am cumpărat romanul „Sîmbătă noapte şi duminică dimineaţa" de Alan Sillitoe. Am putut citi cartea numai pînă la pagina 201. De aici încolo — pînă la 231 — paginile tipărite alternează cu pagini albe. Din acţiunea romanului nu se mai pricepe nimic. Cartea e tipărită la Combinatul Poligrafic „Casa Scinteii".

Aurelian PRODAN

VIZITA CONDUCĂTORILOR DE PARTID ŞI DE STAT ÎN REGIUNEA IAŞI

(Urmare din pag. I)

rii, precum şi peste hotare au pornit — de cînd s-a început producţia şi pînă în prezent — peste 53 milioane metri liniari de ţeavă, în circa 300 de tipuri şi dimensiuni. Producţia anului acesta va fi de două ori şi jumătate mai mare decît în 1964, primul an de funcţionare, — reprezentînd circa 16 la sută din întreaga cantitate de ţevi fabricate în ţara noastră. Pe parcursul vizitei, muncitorii îi salută cu însufleţire pe oaspeţi, oferindu-le buchete de flori. Tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi ceilalţi conducători răspund cu căldură manifestărilor de dragoste ale oamenilor muncii.

Luîndu-şi rămas bun de la entuziaştii metalurgişti ieşeni, secretarul general al C.C. al partidului apreciază realizările obţinute de muncitorii, inginerii şi tehnicienii acestei întreprinderi, recomandînd colectivului, conducerii sale, precum şi ministerului de resort, o grijă mai susţinută pentru utilizarea judicioasă a spaţiului şi capacităţilor de producţie, pentru gospodărirea atentă a mijloacelor investite, pentru îmbunătăţirea continuă a indicilor calitativi ai produselor. Tovarăşul Nicolae Ceauşescu felicită harnicul colectiv ieşean, urîndu-i tot mai mari succese în activitatea viitoare.

...Coloana de maşini străbate în continuare zona industrială a oraşului. În dreptul centralei de termoficare şi uzinei de prelucrare a maselor plastice, oaspeţii fac un popas. În faţa unei planşe se discută despre amplasarea viitoarei ţesătorii de mătase şi a fabricii de mase poliesterice. Conducătorii studiază proiectul noilor construcţii şi fac recomandări în privinţa soluţiilor de realizare a viitoarelor obiective.

Oaspeţii trec apoi prin cartierul Tudor Vladimirescu, urcă cornişa Tătăraşului, străbătînd un nou microraion aflat în construcţie. Întîmpinaţi pretutindeni de entuziasmul locuitorilor, parcurg străzi vechi şi noi ale Iaşului şi coboară dealul Păcurarilor spre Mirceşti.

De-a lungul traseului de peste 60 km conducătorii au fost salutaţi de mii de ţărani cooperatori din Leţcani, Podul Iloaiei, Bălţaţi, Tg. Frumos, cu nespusă dragoste. Ei le-au ieşit în întîmpinare cu tradiţionala pîine şi sare, cu vin şi plăcinte moldoveneşti.

După ce străbate pădurea de stejari de la Strunga, şoseaua şerpuieşte peste coline molcome de deal şi coboară spre Lunca Siretului, în peisajul descris atît de sugestiv în pastelurile lui Alecsandri. Stejari bătrîni, cîmpuri mănoase mărginite în zare de sălcii şi fagi, privelişti calme, pline de poezie şi visare vestesc apropierea de Mirceşti. Întregul sat a îmbrăcat haine de sărbătoare. Pretutindeni flutură steaguri roşii şi tricolore, scînteie în soare culorile vesele ale scoarţelor româneşti care împodobesc gardurile şi casele. Locuitorii din Mirceşti şi din satele vecine îi întîmpină pe conducătorii de partid şi de stat cu braţele pline de florile culese din Lunca Siretului. Maşinile trec încet printr-un adevărat culoar viu, sub o ploaie de flori. Răsună urale şi ovaţii, cuvinte de salut în cinstea Partidului Comunist Român.

În faţa casei în care Vasile Alecsandri şi-a trăit cea mai mare parte a vieţii, oaspeţii sînt întîmpinaţi de preşedintele sfatului popular comunal, Constantin Vrabie, care urează cuvinte fierbinţi de bun venit. Potrivit datinei, li se oferă oaspeţilor pîine şi sare şi vin din ulcele de lut înflorate. Străbătînd parcul cu arbori seculari, conducătorii se îndreaptă spre muzeu. Şcolarii din Mirceşti se apropie şi le oferă buchete de flori, cravate, insigne pioniereşti, îi îmbrăţişează. Tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi ceilalţi conducători trec pragul uşii scunde, în încăperea în care a trăit şi a scris marele poet ce şi-a pus talentul, întreaga forţă creatoare în slujba poporului, a năzuinţelor sale scumpe de libertate şi progres.

Documentele evocă bogata activitate creatoare a lui Vasile Alecsandri, patriotismul său fierbinte, rolul de seamă pe care l-a jucat personalitatea sa în viaţa social-politică şi culturală a României în a doua jumătate a veacului trecut. Fotografii, manuscrise, tipărituri, scrisori ilustrează trainica sa prietenie cu Mihail Kogălniceanu, Nicolae Bălcescu, Alecu Russo, C. Negruzzi, atestă înflăcărarea cu care poetul a participat la revoluţia din 1848, la înfăptuirea Unirii Principatelor Române. Se conturează clar rolul important pe care l-a jucat Alecsandri în afirmarea poeziei populare, în circuitul valorilor artistice universale pe meleagurile ţării noastre, în întemeierea teatrului şi făurirea limbii noastre literare, în înflorirea culturii româneşti şi în afirmarea ei peste hotare. Conducătorii străbat încăperile care păstrează mobilele originale, numeroase obiecte şi cărţi care au aparţinut poetului. Oaspeţii se îndreaptă apoi spre mausoleul din parc unde, acoperit de o lespede de marmură albă, se află mormîntul poetului. La încheierea vizitei oaspeţii scriu în cartea de onoare: „Cu profunde emoţii am vizitat casa bardului de la Mirceşti, luptător şi patriot paşoptist, cărturar înaintat şi făurar de seamă al limbii româneşti, poetul ce-a cîntat cu adîncă şi generoasă simţire „Deşteptarea României", exprimînd în stihuri înflăcărate visul de unire al întregului popor român, idealurile de neatîrnare şi propăşire care îşi găsesc astăzi împlinire în patria noastră socialistă".

În curtea vastă, conducătorii de partid şi de stat sînt întîmpinaţi de mii şi mii de oameni dornici să-şi exprime căldura simţămintelor de neţărmurită dragoste şi încredere în Partidul Comunist Român, continuatorul nobilelor tradiţii ale celor ce au luptat pentru apărarea unităţii şi demnităţii naţionale, pentru libertate şi progres.

În aclamaţiile mulţimii, ia cuvîntul tovarăşul Nicolae Ceauşescu. După ce mulţumeşte pentru primirea caldă, el spune: Vizitînd regiunea Iaşi, acest frumos colţ al Moldovei, am ţinut să aducem un omagiu marelui luptător pentru unirea Ţărilor Româneşti, pentru formarea statului naţional român, aceluia care şi-a închinat întreaga viaţă luptei pentru neatîrnarea ţării şi care, totodată, a muncit neobosit pentru punerea în valoare a comorilor nepieritoare ale folclorului românesc. Poezia, întreaga activitate literară a lui Vasile Alecsandri reprezintă una din cele mai mari contribuţii la formarea limbii şi literaturii româneşti. Aşa cum a spus însuşi poetul, el a datorat poporului tot ceea ce a creat. În popor se găseşte întreaga forţă creatoare a neamului românesc.

Acum, cînd poporul nostru a devenit stăpîn pe soarta sa, cînd sub conducerea partidului comunist îşi făureşte viaţa nouă, aşa cum o doreşte, amintirea lui Vasile Alecsandri, ca şi a atîtor alţi luptători pentru independenţa patriei, pentru formarea limbii şi literaturii române, trebuie să fie o îmbărbătare la muncă şi luptă pentru a ridica tot mai sus patria noastră. Datoria noastră, a tuturor, — a spus tovarăşul Ceauşescu — oriunde am munci, dar mai cu seamă a acelora cărora li s-au încredinţat funcţii de răspundere, este aceea de a servi poporul.

Vă urez din toată inima, — a spus vorbitorul — dumneavoastră, acelora care locuiţi în această comună, unde a trăit şi a creat marele patriot al ţării noastre, succes în munca închinată fericirii poporului. Prin activitatea dv., aduceţi o părticică la marea operă de înflorire a României socialiste.

Cuvintele secretarului general al C.C. al P.C.R. sînt acoperite de ropote de aplauze, de urale care durează minute în şir. O fanfară cîntă Hora Unirii. Conducătorii de partid şi de stat se prind în hora încinsă în curtea casei din Mirceşti, împreună cu ţărăncile şi ţăranii înveşmîntaţi în mîndrul nostru port popular.

Aclamaţi îndelung, oaspeţii se despart de gazde, de locuitorii Mirceştiului, pentru care vizita conducătorilor de partid şi de stat a constituit o sărbătoare şi, totodată, o entuziastă manifestare a dragostei faţă de partid.

La întoarcerea spre Iaşi, în sate mii şi mii de oameni salută din nou cu căldură trecerea oaspeţilor.

Întîlnirea cu activul de partid din regiunea Iaşi

După-amiază conducătorii de partid şi de stat s-au întîlnit cu activul de partid din regiune şi au luat parte la o masă tovărăşească. Au participat conducători ai organelor locale de partid, de stat şi obşteşti, vechi membri de partid, academicieni şi alţi oameni de ştiinţă, artă şi cultură, conducători ai unor întreprinderi şi unităţi agricole socialiste din regiune, ofiţeri superiori.

Luînd cuvîntul, tovarăşul **Miu Dobrescu**, prim-secretar al Comitetului regional Iaşi al P. C. R., membru supleant al C.C. al P.C.R., a scos în evidenţă bucuria deosebită cu care locuitorii regiunii au salutat prezenţa în mijlocul lor a conducătorilor de partid şi de stat. Entuziasmul — a spus el — cu care aţi fost întîmpinaţi pretutindeni în oraşul şi regiunea noastră, dumneavoastră, tovarăşe Ceauşescu, şi dumneavoastră, dragi oaspeţi, este o puternică expresie a ataşamentului profund şi a dragostei oamenilor muncii faţă de Partidul Comunist Român, faţă de conducerea sa.

Vorbitorul a amintit succesele de seamă obţinute în dezvoltarea multilaterală a regiunii Iaşi ca rezultat al politicii consecvente a partidului de ridicare economică şi culturală a tuturor regiunilor ţării. Avem astăzi, a spus el, fabrici şi uzine dotate cu tehnica modernă, cu care ne mîndrim. Pe ogoarele unite ale regiunii lucrează mai multe tractoare şi maşini agricole decît în întreaga Românie dinainte de război. S-au obţinut succese de seamă în dezvoltarea culturii. Anii cincinalului vor aduce alte şi alte înnoiri în oraşele şi satele ieşene, ridicîndu-le la o viaţă tot mai bună, corespunzătoare epocii pe care o trăim. Sigur, a adăugat vorbitorul, sînt cu totul îndreptăţite observaţiile făcute de tovarăşul Ceauşescu la întîlnirea cu intelectualii ieşeni, cu privire la creaţia artistică din oraşul nostru. Dispunem de forţe capabile să îmbogăţească activitatea creatoare în acest important domeniu al vieţii spirituale, să asigure ca Iaşul să se dezvolte pe măsura reputaţiei pe care a avut-o întotdeauna în cultura ţării.

Aprecierile pe care dumneavoastră, tovarăşe Nicolae Ceauşescu, le-aţi făcut la adresa organelor şi organizaţiilor de partid din regiunea noastră, a activităţii creatoare a oamenilor muncii, îndrumările preţioase pe care ni le-aţi dat constituie pentru noi toţi un stimulent puternic şi un îndemn de a ne înzeci eforturile pentru îmbunătăţirea muncii în toate sectoarele. Vă asigurăm că organizaţia regională de partid, toţi oamenii muncii din regiunea Iaşi, strîns uniţi în jurul conducerii încercate a partidului, vor aduce o contribuţie tot mai activă la opera de desăvîrşire a construcţiei socialiste, pentru viitorul luminos al scumpei noastre patrii.

A luat apoi cuvîntul **Ion Niculi**, vechi militant al mişcării muncitoreşti din ţara noastră. Noi, comuniştii mai în etate, a spus el, care am activat în rîndurile partidului în anii grei ai ilegalităţii şi ai prigoanei burghezo-moşiereşti, încercăm un sentiment de profundă satisfacţie, acum cînd vedem că idealurile pentru care s-au jertfit cei mai buni fii ai poporului prind viaţă. Simţim inima plină de bucurie cînd vedem puternicul partid comunist de astăzi cu efectivul său de peste un milion şi jumătate de membri strîns uniţi în jurul Comitetului Central, urmat cu neclintită încredere de întregul popor. Vizita conducătorilor de partid şi de stat în regiunea noastră, întîlnirile din aceste două zile cu oamenii muncii, înscriindu-se pe linia practicii conducerii partidului nostru de a lua contact direct cu oamenii muncii, cu realităţile ţării, de a se consulta cu masele, poartă din plin pecetea trainicei legături dintre partid şi popor.

În cuvîntul său, **Mihai Ignat**, cazangiu la Atelierele Nicolina, a spus: Vă asigur, tovarăşe Ceauşescu şi pe dumneavoastră, ceilalţi tovarăşi din conducerea de partid şi de stat, de profundul ataşament al muncitorimii ieşene faţă de politica înţeleaptă a Partidului Comunist Român, pusă în slujba fericirii poporului, a progresului şi prosperităţii României socialiste. Afirmarea viguroasă de către partidul nostru a sentimentelor patriotice ale maselor, a independenţei şi suveranităţii patriei mobilizează forţele oamenilor muncii, le uneşte şi mai strîns în lupta pentru valorificarea potenţialului material şi uman al ţării, constituind un factor de seamă al dezvoltării societăţii noastre, al înfloririi naţiunii socialiste.

Mîndria pe care noi, ieşenii, o păstrăm pentru trecutul istoric glorios al oraşului, al Moldovei, pentru tradiţiile noastre revoluţionare ne este imbold în munca şi lupta pentru înfăptuirea hotărîrilor Congresului al IX-lea, a liniei politice generale a Partidului Comunist Român.

Prof. univ. **Al. Dima**, membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România, a exprimat satisfacţia intelectualităţii ieşene de a se fi întîlnit cu conducătorii de partid şi de stat în timpul celor două zile de vizită în regiune. Intelectualitatea ieşeană — a spus vorbitorul — s-a încadrat cu întreaga sa capacitate creatoare în prezentul ţării noastre, trăind din plin năzuinţele poporului, punîndu-şi toate puterile în slujba îndeplinirii sarcinilor ce i-au fost încredinţate de către Congresul al IX-lea al partidului. Este sarcina de onoare a intelectualităţii noastre — a spus vorbitorul — să continue nobilele tradiţii ale culturii progresiste din trecut. În încheiere, vorbitorul a asigurat conducerea de partid şi de stat că intelectualitatea se va strădui să aducă noi contribuţii la dezvoltarea învăţămîntului, ştiinţei şi artei pentru fericirea patriei noastre socialiste.

A luat apoi cuvîntul **Andone Cumpătescu**, prim-secretar al Comitetului regional U.T.C. Iaşi. Cei aproape 120 000 de membri ai organizaţiei noastre regionale, a spus el, încadrîndu-se în frontul comun al constructorilor vieţii noi, participă cu entuziasm la munca poporului, care înscrie pagini nemuritoare în letopiseţul anilor ce-i trăim. Am reţinut şi cu acest prilej sarcinile mari pe care partidul le pune în continuare în faţa organizaţiei noastre, desprinzînd din cuvintele calde, părinteşti, adresate nouă, învăţăminte de o mare însemnătate pentru întreaga muncă ce o desfăşurăm, pentru viaţa şi activitatea fiecăruia dintre noi. În numele organizaţiei revoluţionare U.T.C. ne angajăm în faţa partidului ca, sub gloriosul său steag de luptă, avînd în faţă exemplul viu al comuniştilor, să fim prezenţi pretutindeni unde efortul, vigoarea, pasiunea şi priceperea tinereţii noastre vor fi necesare.

Iaşul a trăit două zile de înălţătoare momente, de adevărată sărbătoare a bucuriei, căci vizita dumneavoastră a încălzit inimile şi a înălţat sufletele noastre, a spus în cuvîntul său prof. univ. **Elena Jeanerenaud**, preşedinta Comitetului regional al femeilor, prorector al universităţii „Al. I. Cuza". În unison cu toată populaţia regiunii inimile femeilor vibrează pline de recunoştinţă pentru politica partidului, care ne-a creat condiţii de participare activă la munca de dezvoltare a regiunii şi oraşului nostru, la înflorirea scumpei noastre patrii. Îndrumările date de conducătorii de partid şi de stat cu ocazia vizitei vor fi un îndreptar şi în activitatea noastră de viitor.

Ca unul care am participat la Congresul de înfiinţare a Uniunii Naţionale a Cooperativelor Agricole de Producţie, a spus **Petru Mihalache**, preşedintele cooperativei agricole de producţie din comuna Tîrzii, raionul Huşi, îmi sînt şi acum vii în minte îndemnurile făcute cu multă căldură de dumneavoastră, tovarăşe Ceauşescu, nouă, ţăranilor cooperatori, de a munci cu sîrguinţă pentru întărirea economică şi organizatorică a cooperativelor agricole de producţie, pentru dezvoltarea producţiei agricole. Întreaga noastră ţărănime a primit cu deosebită bucurie şi încredere hotărîrile Plenarei C.C. al P.C.R. din noiembrie anul trecut, precum şi ale Congresului cooperativelor agricole de producţie privind dezvoltarea bazei tehnico-materiale a agriculturii, îmbunătăţirea conducerii şi planificării ei, dezvoltarea democraţiei cooperatiste. Bucurîndu-ne de rezultatele obţinute pînă în prezent, sîntem conştienţi că în cooperativa noastră agricolă mai avem încă multe de făcut pentru punerea în valoare a marilor rezerve pe care le avem.

Am urmărit cu mult interes, prin presă şi radio, vizita făcută de dumneavoastră la cooperativa agricolă de producţie Tanacu. Îndrumările date cooperatorilor de aici sînt pentru toţi membrii cooperatori ai regiunii un ajutor preţios de care ne vom călăuzi în întreaga noastră activitate.

Primit cu vii şi puternice aplauze a luat cuvîntul tovarăşul **NICOLAE CEAUŞESCU.**

Dragi tovarăşi,

Am venit în Iaşi pentru a ne sfătui cu activul de partid şi de stat, cu oamenii muncii — muncitori, ţărani, intelectuali — asupra măsurilor în vederea înfăptuirii programului elaborat de cel de-al IX-lea Congres al partidului. Întîlnirile avute în aceste două zile s-au transformat în puternice manifestări de dragoste şi ataşament faţă de partidul comunist. Noi vedem în aceasta încrederea pe care poporul român o are în politica justă, marxist-leninistă a partidului nostru, a conducerii sale, care în întreaga activitate pun mai presus de toate interesele poporului, ale cauzei socialismului şi păcii.

Ne aflăm într-o regiune, într-un oraş cu vechi tradiţii de luptă pentru progres, pentru democraţie, care au adus în decursul veacurilor contribuţii de seamă în lupta pentru formarea naţiunii române, a statului naţional, a limbii, a culturii româneşti. S-a vorbit şi ieri şi azi despre acest trecut minunat. Într-adevăr, dacă luăm numai secolul al XIX-lea, perioada care începe cu înfiinţarea Academiei Mihăilene, căpătăm o imagine bogată a forţelor intelectuale pe care le-a dat Moldova, a contribuţiei ei de seamă la înflorirea ştiinţei şi culturii româneşti. Aici au militat pentru cauza progresului şi civilizaţiei ţării mulţi oameni de seamă: Petru Poni, Hurmuzescu, Titu Maiorescu, Conta, Xenopol, Kogălniceanu, Iorga, Parhon, Călinescu şi mulţi alţii; ei au înscris pagini nepieritoare în istoria României, au făcut ca renumele patriei noastre să străbată departe peste hotare, ca ştiinţa şi cultura românească să-şi cîştige un loc de frunte în patrimoniul culturii universale. Aici s-au dezvoltat de timpuriu, o dată cu naşterea clasei muncitoare, unele din primele cercuri socialiste şi organizaţii muncitoreşti. Zubcu Petrovici Codreanu, Russel, Istrati, Eugen Lupu, Muşoiu, Gherea, Constantin Mille, fraţii Nădejde au activat în Moldova. Desigur, acum vorbim de ceea ce a dat Moldova, de ceea ce a dat Iaşul. România a dat însă în decursul ultimului secol în toate regiunile — în Moldova, în Ţara Românească, în Ardeal — numeroase figuri de seamă, numeroşi militanţi pentru progres; şi datorită activităţii lor au fost posibile realizarea unităţii naţionale, mersul înainte al ţării, s-au creat condiţii ca proletariatul să cucerească puterea, ca poporul să poată păşi la construirea societăţii socialiste.

În anii regimului socialist, în regiunea Iaşi, ca în întreaga ţară, au fost obţinute înfăptuiri de seamă în dezvoltarea industriei. Am văzut astăzi cîteva din realizările care au transformat Iaşul. S-au dezvoltat, de asemenea, agricultura, învăţămîntul, ştiinţa, întreaga activitate socială din Iaşi. Se poate spune că Iaşul a înţinerit, el este de nerecunoscut faţă de perioada dinainte de război. Am avut şi eu ocazia să cunosc oraşul dv. în 1939; comparînd ce era atunci şi ce este astăzi, apare evident cît de mari sînt transformările petrecute în toate domeniile. Cîmpurile, dealurile pustii dimprejur produceau o impresie tristă; acum, ca întreaga viaţă a regiunii, parcă şi natura se schimbă. Tot ce s-a înfăptuit în ţara noastră este rodul muncii poporului, al clasei muncitoare, al ţărănimii, al intelectualilor, al tuturor oamenilor muncii conduşi de partid. Desigur, tovarăşi, noi ne mîndrim pe bună dreptate cu ceea ce am înfăptuit. Totodată ştim însă că mai avem multe de făcut. Noi am pornit de la un nivel scăzut şi trebuie să depunem eforturi mari pentru a asigura mersul înainte din ce în ce mai iute al patriei noastre pe calea dezvoltării economice, spre făurirea unei industrii puternice, a unei agriculturi intensive, a unei culturi înaintate. Fără aceasta nu se poate vorbi de socialism şi comunism. Trebuie să asigurăm ca ţara noastră să scurteze distanţa ce o separă de alte ţări, să ajungă în cel mai scurt timp ţările avansate. Numai atunci vom putea spune: iată, munca noastră este încununată de succes, putem să ne propunem să trecem mai departe, spre societatea comunistă.

Ştim cu toţii, tovarăşi, avem încă de îndeplinit o muncă grea. Poporul nostru a dovedit însă în decursul secolelor, şi în ultimii 20 de ani, că ştie să înfrunte greutăţile. Stăpîn în ţara sa, el este ferm hotărît să-şi făurească viitorul aşa cum şi-l doreşte.

Facem parte din marea familie a ţărilor socialiste şi din marea familie a popoarelor globului pămîntesc. Trebuie să muncim în aşa fel ca naţiunea noastră să fie, în rîndul naţiunilor socialiste, al tuturor naţiunilor lumii, o naţiune puternică, care să contribuie din plin la progresul societăţii omeneşti. Succesele noastre în construcţia socialismului, dezvoltarea patriei noastre întăresc întregul sistem socialist. Ele arată oamenilor care mai gem sub exploatarea capitalistă calea pe care trebuie să meargă pentru a-şi lua în propriile mîini soarta, pentru a-şi clădi un viitor fericit. Iată de ce considerăm că sarcina naţională de a construi socialismul este în acelaşi timp şi o sarcină internaţională, că aceste două laturi nu se pot despărţi. Îndeplinindu-ne datoria faţă de poporul nostru, ne îndeplinim în acelaşi timp îndatorirea noastră internaţionalistă.

În continuare, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a spus: Congresul al IX-lea a trasat un program vast de dezvoltare a patriei. În cadrul acestui program regiunii Iaşi îi revin sarcini mari. În aceşti cinci ani se vor investi în industria regiunii dv. peste 8 miliarde de lei. Se vor înălţa noi întreprinderi, se vor dezvolta altele. În 1970 vor lucra în industria regiunii încă 20 000 de salariaţi. Pentru un cincinal nu este puţin. Ne dăm seama că ar trebui făcut mai mult, dar trebuie să facem atît cît avem posibilitatea. Noi consacrăm 26 la sută din venitul naţional pentru acumulări socialiste, deci facem un efort mare pentru dezvoltarea economiei. Iaşului îi revine un procent însemnat din totalul investiţiilor. Sîntem siguri că dv. veţi folosi sumele alocate pentru a obţine rezultate cît mai bune în dezvoltarea industriei şi agriculturii, contribuind astfel la dezvoltarea întregii ţări. Sînt prevăzute fonduri pentru dezvoltarea ştiinţei şi a învăţămîntului superior şi mediu din regiunea Iaşi. Se vor cheltui în acest scop cîteva sute de milioane de lei. Şi aceste mijloace trebuie folosite cu chibzuinţă pentru a da maximum de rezultate. Noi ştim că ieşenii sînt buni gospodari, ei ştiu să chibzuiască fiecare leu, pentru a obţine un randament cît mai înalt. Vizitînd locuinţele, întreprinderile, institutele, căminele studenţeşti, văzînd regiunea, ne-am convins că, exceptînd unele lipsuri, mijloacele puse la dispoziţie în perioada şesenalului au fost bine folosite. Sîntem siguri că şi în viitor fondurile acordate de stat vor fi bine utilizate, iar la sfîrşitul cincinalului, alături de întreaga ţară, şi Iaşul va fi mai frumos, mai bogat.

Am fost în aceste două zile în Bîrlad, în Vaslui, am trecut prin zeci de comune, am vizitat oraşul dv., ne-am întîlnit cu locuitorii săi. Am avut întîlniri cu muncitori, ţărani, intelectuali, cu sute de mii de oameni ai muncii din regiune — bărbaţi şi femei, bătrîni şi tineri, copii. Ceea ce ne-a impresionat este căldura manifestată de toţi cei cu care ne-am întîlnit, fără deosebire. E greu a reda în cuvinte această căldură şi impresiile pe care ni le-au oferit întîlnirile cu populaţia din regiunea Iaşi, din oraşul Iaşi.

Am vizitat satul şi casa unde a trăit şi a creat Vasile Alecsandri. Am considerat de datoria noastră să aducem omagiu memoriei aceluia care şi-a consacrat viaţa propăşirii României. Am jucat acolo Hora Unirii. Am vorbit cu o învăţătoare care timp de 40 de ani a educat copiii, a sădit în inimile lor dragostea de patrie şi de adevăr. Aceasta trebuie să fie îndatorirea tuturor intelectualilor, tuturor profesorilor şi învăţătorilor. Crescînd tineretul nostru, trebuie să-l ajutăm să cunoască trecutul şi să-l iubească, să cunoască prezentul şi să-l iubească, să se pregătească pentru a făuri viitorul. Numai muncind fără preget pentru creşterea continuă a nivelului de cunoştinţe al poporului vom reuşi să ridicăm tot mai sus patria, naţiunea noastră, să facem ca ea să se bucure de respect şi stimă, aducîndu-şi contribuţia la progresul general al omenirii.

Trebuie să spun, tovarăşi, că din întîlnirile călduroase cu oamenii muncii din regiunea Iaşi plecăm mai întăriţi în munca noastră, hotărîţi să facem totul pentru ca măsurile partidului şi guvernului să corespundă cît mai bine intereselor poporului. Numai astfel ne vom face datoria de fii ai poporului. Aceste întîlniri şi discuţii ne-au întărit credinţa că drumul pe care mergem este just, că el corespunde intereselor poporului nostru, că poporul român este ferm hotărît să înfăptuiască pînă la capăt linia stabilită de Comitetul Central al partidului.

În continuare tovarăşul Ceauşescu a spus: Avem în Iaşi o organizaţie de partid puternică, cu tradiţii revoluţionare bogate, şi un activ de partid valoros. Cei peste 70 000 de membri de partid din regiunea Iaşi sînt o parte a întregii populaţii, aşa cum partidul nostru de un milion şi jumătate este o parte a celor peste 19 milioane de locuitori ai României socialiste. Între comunişti şi necomunişti există o unitate indestructibilă, — datorită ei noi reuşim să înscriem victorii mari în întreaga noastră activitate. Trebuie să avem permanent în faţa ochilor — a spus vorbitorul — sarcina trasată de Congresul al IX-lea al partidului de a întări continuu legăturile cu masele, unitatea în jurul partidului a tuturor oamenilor muncii indiferent de naţionalitate. Fiecare comunist, fiecare activist de partid îşi merită acest nume, numai în măsura în care în întreaga lui activitate este legat de oamenii muncii, serveşte interesele oamenilor muncii, ale poporului, ale patriei.

Citînd versuri ale lui Vasile Alecsandri închinate misiunii nobile a militanţilor patrioţi, tovarăşul Ceauşescu a spus: consider că fiecare dintre noi are datoria ca atîta timp cît îi va bate inima în piept să stea de veghe pentru fericirea poporului, pentru cauza socialismului şi păcii.

Ridic paharul — a spus în încheiere vorbitorul — pentru poporul român, pentru fericirea şi prosperitatea sa, pentru înflorirea naţiunii noastre, liberă şi egală în drepturi între naţiunile socialiste, între toate naţiunile lumii. Pentru partidul nostru comunist care călăuzeşte poporul nostru spre zările luminoase ale socialismului şi comunismului, pentru toţi locuitorii regiunii Iaşi şi ai oraşului Iaşi, pentru muncitori, pentru ţărani, pentru intelectuali, pentru comunişti, pentru comitetul regional de partid, pentru activul nostru, pentru activul sfaturilor populare, în sănătatea dumneavoastră, a tuturor, tovarăşi. Să trăiţi!

La ora 22,30 mii de cetăţeni ai oraşului s-au adunat pe străzi şi în gară spre a-şi lua rămas bun de la conducătorii partidului şi statului. Răsună aclamaţii vibrante, urări în cinstea Partidului Comunist Român şi a conducerii sale. Trenul se desprinde de peron în aplauzele şi ovaţiile mulţimii. Tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi ceilalţi conducători schimbă saluturi prieteneşti cu gazdele, cu miile de ieşeni aflaţi în gară.

În această atmosferă de mare însufleţire se încheie vizita conducătorilor de partid şi de stat în regiunea Iaşi. Ea va rămîne ca o amintire puternică pentru toţi oamenii muncii de pe meleagurile ieşene, însufleţindu-i în lupta pe care o duc pentru a traduce în viaţă hotărîrile celui de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român.

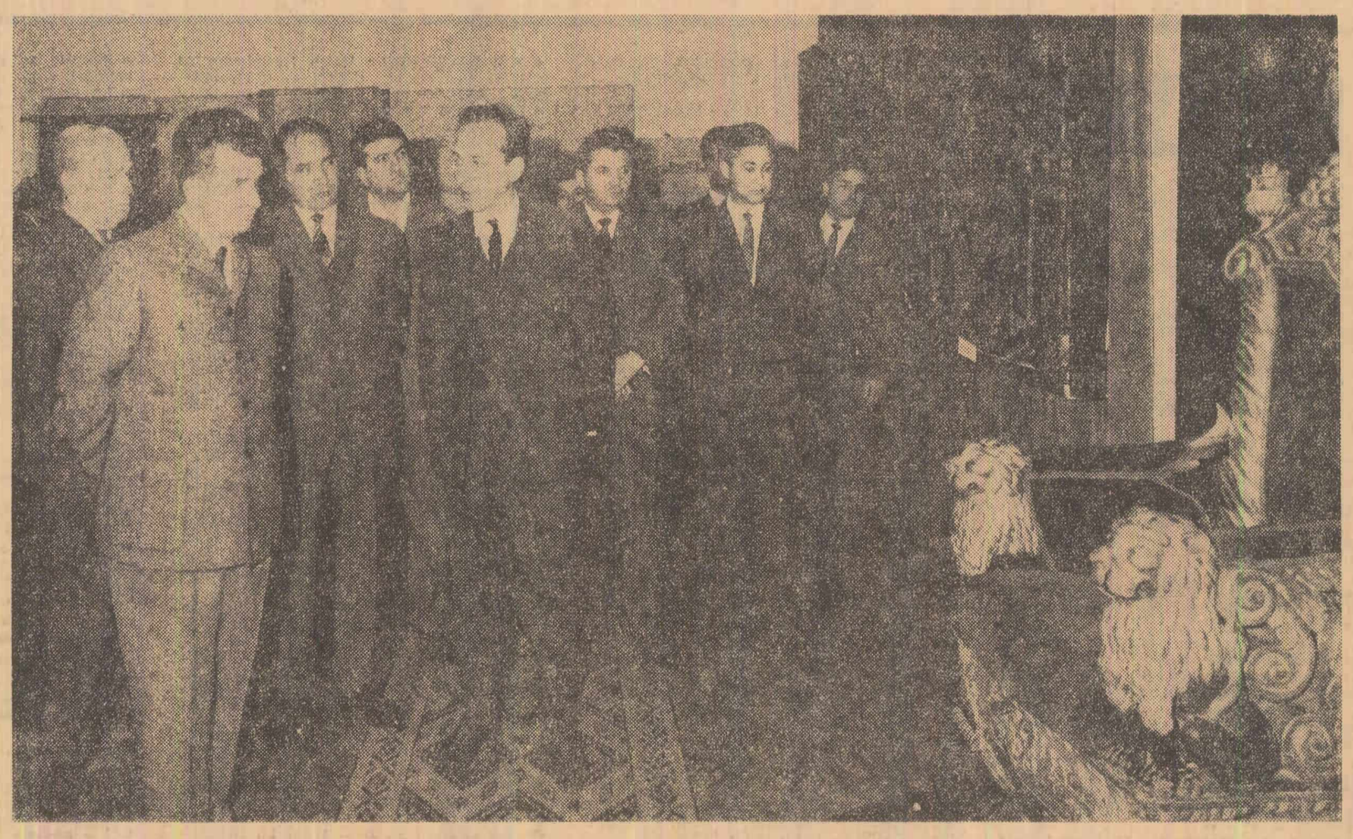

La Muzeul Unirii

VALORIFICAREA GÎNDIRII ECONOMICE ROMÂNEŞTI — îndatorire a studiului universitar

de prof. dr. docent
Marin A. LUPU
rectorul I.S.E.

Vastul proces al spiritualității românești nu poate fi cunoscut în datele lui esențiale, în istoricitatea sa, în afara contribuției gîndirii economice autohtone — una din componentele sale fundamentale, care a exercitat o influență considerabilă asupra celor mai bune tradiții ale culturii poporului nostru. E suficient să amintim că de la primele lor apariții, acum aproape două veacuri, ideile generate de gîndirea economică românească au fost orientate în două direcții principale — abolirea relațiilor feudale și industrializarea țării — pentru a ilustra că **încă din momentul constituirii sale știința economică, în tot ce a avut ea mai progresist, s-a aflat în miezul istoriei patriei,** străbătînd o dată cu aceasta etape de luptă și de biruințe. Nicolae Suțu, Dionisie Pop Martian, P. S. Aurelian, Mihail Kogălniceanu, A. D. Xenopol, Gh. Barit, Visarion Roman sînt numai cîteva dintre înaintașii a căror operă a dobîndit atributul unei prelungite actualități. Valoroasa contribuție a economiștilor progresiști de la începutul acestui secol și dintre cele două războaie mondiale, pe lîngă ceea ce are nou, se definește și prin faptul că ea dezvoltă asemenea manifestări încît nu e greu de observat că elementele acestui proces, cu amplitudinea și contradicțiile sale specifice, se subsumează unui sistem de gîndire cu implicații profunde în dezvoltarea istorică a poporului nostru. Iată motivul pentru care ele se cer analizate în mod științific și valorificate în perspectiva preocupărilor noastre actuale, ca elemente din care, interpretate în lumina învățăturii marxist-leniniste, derivă multe dintre concepțiile contemporane și care conferă substanță ideii de continuitate a gîndirii economice românești.

Activitatea profesorală pentru pregătirea noilor generații de economiști la un înalt nivel, presupunînd, între altele, și cunoașterea a ceea ce curentele de idei economice autohtone au produs mai bun, a condus la inițiative valoroase. Un rezultat al acestor preocupări este cursul de Istorie a doctrinelor economice, predat studenților din institutul nostru, în cadrul căruia sînt expuse în mod sistematic cele mai de seamă idei ale gînditorilor români din trecut, cu privire la industrializarea țării, evoluția agriculturii și a relațiilor agrare, dezvoltarea comerțului, finanțelor, creditului etc. Deși limitat la sfera învățămîntului superior, acest curs a reușit, în desfășurarea sa din ultimii ani îndeosebi, să prezinte o imagine închegată a complexității gîndirii economice românești, sesizîndu-i și explicîndu-i satisfăcător coordonatele esențiale, direcțiile de orientare specifice fiecărei perioade istorice. Paralel, studenții fac cunoștință și cu alte elemente ale gîndirii economice naționale și prin frecventarea altor cursuri.

Cu toate acestea, **eforturile făcute în direcția valorificării gîndirii economice românești sînt insuficiente în raport cu sarcinile trasate de Congresul al IX-lea, de documentele mai recente de partid și de stat.** Studenții nu pot încă lua cunoștință în mod corespunzător de întreaga desfășurare de forțe intelectuale pe tărîmul gîndirii economice și acest fapt se reflectă nu o dată în pregătirea specialiștilor. Abordarea destul de restrînsă și puțin sistematică, adeseori nediferențiată, îndeosebi a gîndirii economice dintre cele două războaie mondiale, a creat un hiatus între cunoașterea gînditorilor economiști de pînă la începutul acestui secol și a celor contemporani; din această cauză, nu o dată cursurile universitare și alte lucrări de specialitate tratînd probleme moderne au ca parte istorică mai ales aspecte ale gîndirii economice proprii secolului trecut și destul de puține referiri științific fundamentate la primele patru decenii ale secolului nostru.

În primul rînd se impune, cred, ca acțiunea de valorificare a gîndirii economice românești să treacă dincolo de cadrul învățămîntului superior, să se desfășoare pe un front larg, din care să facă parte cît mai mulți specialiști. Fiind vorba de idei cu implicații profunde în întreaga structură social-economică a trecutului nostru, mi se pare firesc ca acțiunea de reconsiderare cu adevărat științifică și de introducere a lor în circuitul contemporan de valori să antreneze, pe lîngă economiști, deopotrivă pe istorici, filozofi, sociologi, juriști ș.a. Se știe doar că procesul complex de valorificare a moștenirii trecutului nu se poate rezuma la acțiuni vizînd doar anumite domenii, deși asemenea acțiuni sînt absolut necesare ca metodă de lucru, ci presupune investigația de anvergură în cadrul căreia specialiștii din diferite domenii să acționeze într-o strînsă colaborare.

Acțiunea de valorificare a gîndirii economice românești nu este, evident, posibilă decît pe baza unei analize profund științifice. **Folosirea materialismului dialectic, ca metodă de studiu și teorie de interpretare, exclude din capul locului falsa obiectivare, rezumată pe scurt prin abstragerea fenomenelor de gîndire economică din contextul lor social și aprecierea lor după principii exterioare.** Este evident că valoarea unui fapt din oricare domeniu al ideologiei poate primi din partea noastră o apreciere exactă doar atunci cînd i se cunoaște sensul precis dobîndit în momentul apariției lui, în luptă cu ideile și mentalitatea adversă. Multe din textele economice ale trecutului ne apar astăzi, evident, ca depășite, dar, raportate la ceea ce ele au însemnat la apariție, nu se poate să nu le menționăm în economia unei lucrări științifice care-și propune să înfățișeze dinamica gîndirii economice românești. Din păcate însă, în unele lucrări nu întotdeauna se remarcă străduința reliefării valorice, tendința de explicare diferențiată a fiecărui gînditor în parte. Așa se face că uneori economiști cu concepții și profil științific deosebite, ca, de pildă, Ștefan Zeletin, Virgil Madgearu ș.a. au fost apreciați „global", fără a se reliefa semnificația pe care ideile lor o au în raport cu epoca în care au trăit.

Fiind vorba de o finalitate atît de vastă, de complexă, neîndoielnic că e necesară o activitate editorială bine organizată și judicios orientată. Pentru atingerea scopului propus cred că este nevoie, în afară de culegerile de texte, și de reeditarea unor opere economice în ediții critice, concepute și întocmite cu mult discernămînt, însoțite de studii introductive care să prezinte opera și autorul cu aprecierea locului ce i se cuvine în cadrul gîndirii economice românești. E necesară reeditarea unor lucrări fundamentale ca, de pildă, „Studii economice" de A. D. Xenopol, „Burghezia română" de Ștefan Zeletin, „Evoluția economiei românești" de Virgil Madgearu ș.a. **Pe lîngă tipărirea lucrărilor de care aminteam ar fi deosebit de utilă pentru specialiști, ca și pentru studenți, publicarea unor catagrafii, recensăminte, statistici care să creeze posibilitatea unei cît mai largi documentări asupra datelor din trecutul economiei noastre, reliefării drumului mereu ascendent al economiei românești în anii construcției socialismului.** Lucrările de elaborare a viitorului Tratat al economiei naționale pot constitui un bun prilej pentru intensificarea eforturilor de cercetare în direcțiile menționate. Editurile ar mai putea să asigure apariția unor monografii care să ofere o imagine sintetică asupra constituirii și dezvoltării diferitelor curente și idei, dar mai ales asupra activității unor oameni de seamă din domeniul economiei. Am avea astfel schițate, în ceea ce ele au mai reprezentativ, și profilurile umane ale unor economiști, prin a căror cunoaștere să putem pătrunde mai adînc sensul ideilor lor științifice.

Sosirea ansamblului teatrului parizian „VIEUX COLOMBIER"

Sîmbătă a sosit în Capitală ansamblul teatrului parizian „Vieux Colombier", care întreprinde un turneu în țara noastră.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, artiștii francezi au fost întîmpinați de Vasile Florea, directorul relațiilor externe din Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, Grigore Daia, director adjunct al Oficiului de spectacole și turnee artistice, reprezentanți ai Asociației oamenilor de artă din instituțiile teatrale și muzicale, actori ai teatrelor bucureștene.

Au fost prezenți reprezentanți ai Ambasadei franceze la București.

În timpul șederii în țara noastră, oaspeții parizieni vor oferi spectatorilor bucureșteni piesele „Ostatecul" de Paul Claudel și „Lucreția Borgia" de Victor Hugo.

(Agerpres)

La sosirea oaspeților francezi

Foto: R. Costin

O NOUTATE POZITIVĂ LA TEATRUL RADIOFONIC

Evadat din tradiționalul cadru scenic și sedus de „farmecele" undelor electromagnetice, teatrul radiofonic și-a creat de-a lungul anilor un credincios auditoriu, un public larg, receptiv și exigent. Obișnuința exigenței au creat-o înseși spectacolele bune, rezultate din colaborarea fructuoasă a unor actori, regizori, specialiști preocupați de dezvoltarea acestui gen care a renunțat prin definiție la luminile rampei, oferind în schimb publicului prilejul creării unor scene imaginare în care personajele-voci sa prindă conturi și viață. Acest teatru „la domiciliu", abordînd în timp numeroase texte dramaturgice clasice și contemporane, naționale și universale, a înfățișat auditoriului un repertoriu amplu, adesea nereprezentat pe scenă. Efectiv, teatrul radiofonic are posibilități mai mari decît cel scenic, nu numai în ceea ce privește ușurința transpunerilor (sugestia are, la radio, cîmp infinit de manifestare, față de cel, oricum limitat, al cadrului scenic), dar și în privința înlesnirilor repertoriale pe care le oferă.

Și totuși, paradoxal, o anume sclerozare (repertorială și regizorală) s-a simțit adesea în programele teatrale radiofonice, dacă ar fi să ne referim numai la unghiul destul de îngust prin care este investigat teatrul modern universal (și, implicit, românesc) sau la reluarea obsesiva, în programele săptămînale, a unor aceleași tipuri de montări, pînă la saturație. Teatrul radiofonic a rămas în urma celui scenic, repertoriul său nu s-a diversificat în ultimii ani pe măsura posibilităților și nici nu a sondat în adîncime pînă la acele valori reputate ale teatrului mondial, multe dintre ele prezentate pe scenele noastre, care să-i asigure din plin contemporaneitatea de fond.

Dintre inițiativele mai recente pe acest tărîm ale Radiodifuziunii, una se cuvine îndeosebi salutată, tocmai pentru că este menită să aducă ceva substanțial nou și să reliefeze mai pregnant eficiența educativ-estetică a teatrului radiofonic: introducerea periodică a genului scurt în repertoriul săptămînal. Pe de o parte, ponderea acordată pieselor scurte umple goluri repertoriale pe care scena (uneori prin forța lucrurilor, dar deseori din neglijență) nu le acoperă satisfăcător. Pe de altă parte, ofensiva genului scurt a prilejuit și continuă să prilejuiască experiențe regizorale inedite, care au „sparl" pe ici pe colo inerția unor montări în serie, datorate unei experiențe rutinate și mai puțin unui spirit artistic creator. Din ambele puncte de vedere, inițiativa de a difuza săptămînal (în cele mai multe din cazuri în premieră) piese scurte ale unor autori români sau străini este binevenită.

Ce constatări ne prilejuiește repertoriul radiofonic de piese scurte al ultimelor luni? Dintre textele românești sînt de reținut, îndeosebi, lucrarea inedită a lui Paul Everac „Mașina de calculat", scrisă cu acea receptivitate recunoscută a autorului la problematica specifică și ardentă a contemporaneității, ca și originala comedie-poem a lui Al. Mirodan „Cerul nu există", sau dramatizarea radiofonică a lui Dan Tărchilă, după Sütö András, „Cuvîntul tău să fie cuvîntul nostru". Mai recent, prezentată în cadrul „Săptămînii teatrului radiofonic" (într-un context de multe alte lucrări originale consacrate unor chipuri reprezentative de comuniști), a atras atenția dramatizarea lui V. Panea „Vară și viscol" după o nuvelă de Ștefan Bănulescu. Singurul regret, în cazul de față, este că astfel de dramatizări sînt mult prea rare în repertoriul radiofonic.

Multe texte dramatice inedite au fost oferite în ultima vreme auditorilor, exponatele genului scurt înscriindu-se într-un perimetru divers și adesea revelator. „Necunoscutul" Cervantes a fost prezentat în repertoriu prin „Peștera din Salamanca", o lucrare reprezentativă, pe nedrept omisă din preocupările teatrelor; portrete memorabile datorate lui Anatole France s-au conturat viabil, cu întreaga lor gamă de semnificații tragi-comice, în adaptarea după „Comedia celui care și-a luat de nevastă o femeie mută"; remarcabil moment radiofonic a fost și adaptarea lui V. Lipatti după „Nepotul lui Rameau" a lui Diderot; dramatizările după piese ale unor autori ruși, francezi, japonezi și de pe alte meridiane au contribuit la „descoperirea" radiofonică a unor texte mai puțin știute, clasice sau moderne, care au dat multora din emisiunile consacrate genului scurt prospețime și substanță.

Pe aceeași linie a evidențierii unui tezaur dramaturgic pe care scena a întîrziat să-l valorifice se înscrie și valorosul spectacol radiofonic G. Călinescu cu trei piese scurte: „Răzbunarea lui Voltaire" — originală exemplificare călinesciană a eternului raport dintre omul de geniu și femeia iubită, „Napoleon și Fouché", „Napoleon la Sf. Elena" — ambele consacrate psihologiei conchistadorului.

Se pot face multe sugestii privind lărgirea ariei de preocupări a realizatorilor emisiunii de „teatru scurt" și, desigur, insuficiența unor piese reprezentative ale unor autori contemporani din „fondul de bază" al teatrului mondial se face încă simțită. Esențial ni se pare însă faptul că această emisiune aduce un suflu nou, pozitiv în esența sa, programelor teatrale radiofonice. Afirmația este susținută și de prezența unor regizori mai puțin familiari emisiunilor radiofonice — Moni Ghelerter, Mihai Dimiu, David Esrig, Margareta Niculescu, Cristian Munteanu — care s-au dovedit preocupați de diversificarea modalităților de expresie și a căror experiență scenică s-a adăugat convingător experienței radiofonice de ani de zile a unor regizori ca Mihai Zirra, Paul Stratilat, Mihai Pascal sau Ion Vova.

Rezultatele obținute obligă la o permanentă căutare artistică, pentru satisfacerea exigențelor unui auditoriu amplu, dornic de lucrări reprezentative ale repertoriului mondial, montate la un nivel artistic corespunzător stadiului înalt de dezvoltare a artei teatrale originale.

Călin CALIMAN

DOUĂ DEBUTURI în colecția „LUCEAFĂRUL"

CRONICA LITERARĂ

MARIANA COSTESCU ne deruteazā în primele poezii ale volumului său printr-o notă gravă, bărbătească aproape, care contrastează cu trăsăturile obișnuite ale liricii feminine. La început nici n-am crede că versurile acestea sînt expresia unui suflet de femeie. Vrînd poate să fugă de clișee, tînăra autoare se înfățișează cu o artă poetică în care dominante sînt accentele ferme, apăsate, răspicate: „Fiecare gînd trebuie să pătrundă adînc în cuvînt, / cum seva pătrunde în plantă / din pămînt". De aceea o încearcă regretul că nu întotdeauna ii este „cuvîntul în vers destul de legat". Cît privește sentimentul tonic de viață al generației sale, mărturisit în cîteva pregnante simboluri, el este rezultanta faptului că „tot ce zidim e solid și întreg". Mariana Costescu are în același timp conștiința trăsăturilor care fac mîndria acestei generații născute „pe cînd începeau să moară / norii cu turle fumurii", care a pornit să cunoască viața în momentul cînd soarele „încordat sub un nor / s-a destins / și a izbucnit în afară". Acești oameni tineri iubesc „o singură dată / înțelept și profund o idee, o fată".

Poeta, de curînd trecută de anii adolescenței, are totuși un acut simț al responsabilității sociale, ceea ce dă versurilor sale o anumită gravitate și notă matură: „De-aceea iau pe răspunderea mea / gestul larg al amiezelor, / care se dăruiesc, / ca ploile îndrăgostite de viitoarea recoltă, / soarelui pătimaș și frenetic". Motivul revine nu numai o dată în strofele sale și, fără să atenteze cu nimic la candoarea și prospețimea vîrstei, el reprezintă unul din atributele esențiale ale unei tinereți ce nu are sentimentul oboselii timpurii. Firestile întrebări, firestile clipe de căutare, firestile momente de tristețe nu au un caracter nociv și nu devin dominantele vieții:

„Vreau să-mi ard unele amintiri de dragoste,
vreau să-mi ard unele întrebări despre moarte,
și mai ales nehotărîrile".

E în această plachetă de început o sete de viață intensă, o dorință a autodefinirii, explicabilă pentru cei ce-și înfățișează întîia oară roadele gîndului în pagini de carte. Ceea ce mi se pare însă demn de remarcat e faptul că aceste autoportretizări denotă o intensă luciditate, ce rezultă dintr-o judecată matură asupra lumii și din conștiința că visul nu mai reprezintă o nebuloasă abstractă, o perpetuă fata morgana, ci un tel. „Sînt o fată puțin visătoare" „Sînt puțin îndărătnică" (și aceasta pentru că nu a vrut să se întoarcă atunci cînd drumul „s-a oprit ostenit de zborul prea liniștit al păsărilor") și în sfîrșit „oamenii spun că sînt cutezătoare". Și aceasta pentru că așa cum ne tălmăcește în cîteva remarcabile versuri: „Din cuvinte mi-am modelat ca un olar hergheliile/Zile și nopți le-am bătut potcoave de jar la copite/și le-am mînat cu frînghii arzătoare". Și fiecare din aceste trei ipostaze mi se par răsfrînte în paginile volumului său. Și fiecare din aceste trei ipostaze mi se par a fi caracteristice tineretii noastre. E o aprigă dorință de confesiune, cum spuneam mai înainte, o permanentă stare de febrilitate creatoare, de stidare a inerției, de căutare continuă: „Și am găsit un cuvînt nou și un sens nou / și mereu altă întrebare de pus". Aceasta este de fapt condiția adevăratei poezii. Că Mariana Costescu nu află totdeauna cuvintele cele mai potrivite, că unele din descoperirile ei aparțin altora, că uneori hergheliile cuvintelor nu au fost strunite așa cum se cuvine, este de asemenea adevărat. Dar, fără îndoială, va înțelege că o poezie ca cea intitulată „Între A și B" stă sub semnul sterilității și al exercițiului lipsit de finalitate. După cum va înțelege că asociațiile livrești trebuie bine chibzuite pentru a exprima gîndurile și sentimentele. Și atunci va evita versuri precum: „și totul e cînd mistic și cînd adevărat, / precum e contrapunctul în muzica lui Bach". Dar acestea, ca și unele repetiții, ca și unele versuri și expresii vădit prozaice se află totuși în minoritate. Primul volum al Marianei Costescu ne atestă un talent care și-a acordat strunele în ritmurile impetuoase ale tinereții.

★

CONSTANTIN MATEESCU este, după cum aflăm din succinta prezentare biografică de pe copertă — profesor. Precizarea ni se pare esențială pentru a înțelege așa cum se cuvine volumul său de început, „Rochia cu anemone". Conștiința răspunderii oamenilor maturi față de tînăra generație, pledoaria pentru autojudecarea matură a faptelor noastre, pasiunea dezbaterii morale unită cu un simț al maturității depline și cu respingerea tentațiilor de a proceda în viață cu ușurință, iată coordonatele acestui volum. Debutul tînărului scriitorului (Constantin Mateescu numără treizeci și șase de ani) este compensat de o anume maturitate a scrisului său, de respingerea a ceea ar putea să pară exercițiu de adolescent. De aceea am stabilit o trăsătură de unire între culegerea din proza sa și volumul tinerei sale colege Mariana Costescu — și aceasta pentru că mi se pare semnificativ și pozitiv în același timp acest atac pieptiș pe care cei mai mulți debutanți încep să-l dea problemelor importante și semnificative ale vieții.

Pe Constantin Mateescu îl preocupă îndeosebi această fundamentală problemă a răspunderii omului față de sine și față de cei din jur. „Seara unui actor", „Rochia cu anemone", „Interviu cu un profesor" și „Întoarcerea tîrzie" sînt cele patru povestiri care se înscriu în acest perimetru moral. Consecințele pe care le poate avea asupra unui suflet de copil comportarea ușuratică a mamei, zbuciumul sufletesc al celui nevoit să îndure avatarurile unui cămin sfărîmat („Rochia cu anemone"), încrederea în om ca factor hotărîtor în recuperarea celor ce au căzut pe o pantă prea periculoasă („Interviu cu un profesor"), tendința de a căuta calea cea mai simplă și cea mai fără obstacole pentru a izbuti în viață și lecția contrară dată de cei din jur („Seara unui actor") — descriu aria de investigație psihologică a acestui volum. Îl preocupă uneori și cazurile aflate la o răscruce a vieții, avînd un ce nebulos sau straniu („Accidentul"), dar simți că și aici îl atrage tocmai ceea ce dă acestui caz o semnificație morală. Și ceea ce mi-a plăcut, alături de acuitatea dezbaterii unor probleme morale grave, este modul în care sensul optimist al vieții noastre se desprinde din paginile nuvelelor sale. Dacă pe viitor va ști să afle o explicație mai logică faptelor („Accidentul"), dacă, mai ales, se va debarasa de o anumită tentă didactică și reportericească („Rochia cu anemone"), dacă va înțelege că literatura are ca unul din mijloacele esențiale puterea de sugestie, dacă va renunța la unele comentarii banale și va avea îndrăzneala să pătrundă mai adînc în procesele de conștiință ale eroilor săi — atunci volumul de față nu va fi doar o făgăduință. Va fi o certitudine literară. Cred și eu, ca și Ion Lăncrănjan care îi prefațează volumul, că autorul noului volum „nu face parte dintre cei ce apar numai pentru cîteva clipe în lumină".

Cu acest sentiment am semnalat cititorilor două noi debuturi în colecția „Luceafărul".

Valeriu RĂPEANU

TEATRE

● Filarmonica de stat „G. Enescu" (la Ateneu — orele 11): **CONCERT SIMFONIC**; (la Teatrul de vară din Parcul Herăstrău — orele 20): **CONCERTUL ORCHESTREI BARBU LĂUTARU.**
● Teatrul de operă și balet: **CONCERTINO; D-RA NASTASIA** — 11, **TRUBADURUL** — 19,30.
● Teatrul de stat de operetă: **LOGODNICUL DIN LUNĂ** — 10,30, **ROSEMARIE** — 19,30.
● Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia): **EURIDICE** — 10, **VEDERE DE PE POD** — 16,30; 19,30; (sala Studio): **ÎNTÎLNIRE CU ÎNGERUL** — 10, **TEZAURUL LUI JUSTINIAN** — 15,30, **ÎNTÎLNIRE CU ÎNGERUL** — 19,30.
● Teatrul de Comedie: **CAPUL DE RĂTOI** — 10,30, 20.
● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din Bd. Schitu Măgureanu nr. 1): **OPERA DE TREI PARALE** — 10, **FII CUMINTE, CRISTOFOR!** — 19,30, (sala din str. Al. Sahia nr. 76 A): **DRAGĂ MINCINOSULE** — 10, **TACHE, IANKE ȘI CADÎR** — 19,30.
● Teatrul „C. I. Nottara" (sala Magheru): **AU FOST ODATĂ... DOUĂ ORFELINE** — 10,30, **SONET PENTRU O PĂPUȘĂ** — 16, **ANTIGONA ȘI MEDEEA** — 20.
● Teatrul „Barbu Delavrancea": **NOAPTEA LA DRUMUL MARE** — 20.
● Teatrul Mic: **AMOOOR** — 11, **CINCI SCHIȚE și CÎNTĂREAȚA CHEALĂ** — 20.
● Studioul Institutului de artă teatrală și cinematografică „I. L. Caragiale": **SPECTACOL BRECHT** — 10, **MIELUL TURBAT** — 20.
● Teatrul „Țăndărică" (sala din Calea Victoriei): **KATIA ȘI CROCODILUL** — 16,30, **MÎNA CU CINCI DEGETE** — 20,30, (sala din str. Academiei): **GULIVER ÎN ȚARA PĂPUȘILOR** — 17.
● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Savoy): **REVISTA DRAGOSTEI** — 20, (sala Victoria): **PROFESORUL DE FRANCEZĂ** — 20.
● Ansamblul artistic al C.C.S.: **MAGISTRALA TINEREȚII** — 20.
● Circul de stat: **VARIETĂȚI LA CIRC** — 16; 19,30.

CINEMA

● **NOAPTEA IGUANEI**: Patria — 9; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15, Griviță — 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30, Expoziție (Piața Scînteii) — orele 20
● **GENTLEMANUL DIN COCODY** — cinemascop: Republica — 8,30; 10,30; 12,30; 14,30; 16,45; 19; 21,15, Stadionul Dinamo — 20, Festival (completare **Vizita în Republica Socialistă Română a președintelui Iosip Broz Tito**) — 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15; la grădină — 20, Modern (completare **Cartiere noi în București**) — 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21, Arenele Libertății — 20.
● **ÎN GENUNCHI MĂ ÎNTORC LA TINE**: Luceafărul — 8,30; 11; 13,30, 16; 18,30; 21, Capitol — 9,45; 12,30; 15,15; 18; 20,45; la grădină — 20, Grădina „Doina" — 20 (la toate completarea **Orizont științific nr. 2**), Melodia — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, Flamura — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
● **SOȚIE FIDELĂ**: București — 9,15; 11,30; 13,45; 16,30; 18,45; 21, Grădina „Progresul" (Str. Ion Vidu nr. 5) — 20 (la ambele completarea **Pescari amatori**).
● **HAIDUCII** — cinemascop: Gloria (completare **1 Mai 1966**) — 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45, Tomis (completare **Orizont științific nr. 2**) — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30; la grădină — 20.
● **DOMNUL** — cinemascop: Victoria (completare **Geologii**) — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45
● **FEMEIA ÎN HALAT**: Mogșilor (completare **Orizont științific nr. 2**) — 15,30; 18; 20,30.
● **FIFI ÎNARIPATUL**: Union (completare **Al VIII-lea Congres al U.T.C.**) — 10,30; 14,15; 16,30; 18,45; 21.
● **PROGRAM PENTRU COPII**: Doina — 10-12,15 în continuare.
● **JUDEX**: Doina (completare **1 Mai 1966**) — 13,45; 16; 18,15; 20,30.
● **MICROMAN — CULORI ÎN PICTURĂ — PESCARI AMATORI — CARNET DE SCHIȚE — SUB ARIPA VULTURULUI**: Timpuri Noi — 10—21 în continuare.
● **BEATA**: Ginlești (completare **Pirvu Mutu-Zugravul**) — 16; 18,15; 20,30.
● **ATENTATUL** — cinemascop: Feroviar — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 21, Clubul Uzinelor „Republica" — 16; 18; 20.
● **A FOST CÎNDVA HOȚ** — cinemascop: Înfrățirea între popoare (completare **Rășinari**) — 13; 15,30; 18; 20,30, Rahova — 16; 18,15; la grădină — 20,30.
● **OPERAȚIUNEA „I"**: Excelsior (completare **Al VIII-lea Congres al U.T.C.**) — 10; 12,30; 15,30; 18; 20,30.
● **ADEVĂRATA FAȚĂ A FASCISMULUI**: Dacia — 9,30-15 în continuare; 17,45; 20,30.
● **NU PLÎNGE, PETER!** — cinemascop: Buzești (completare **Două săptămîni în Yemen**) — 13,30; 16; 18,30.
● **INSPECTORUL**: Bucegi (completare **Cînd iarna triumfă**) — 10; 12,15; 16; 18,15; 20,30; la grădină — 20.
● **CHEILE CERULUI**: Unirea (completare **Orașul care iubește**) — 11; 16; 18,15.
● **PARCAREA INTERZISĂ**: Flacăra (completare **Cînd iarna triumfă**) — 16; 18,15; 20,30.
● **WINNETOU**: Vitan — 16; 18,15.
● **AVENTURA**: Arta — 9; 12; 15; 18; 21, Aurora — 9; 12; 15; 18; 21; la grădină — 20.
● **CORĂBIILE LUNGI** — cinemascop: Miorița — 9,30; 12,15; 15; 18; 20,45, Grădina „Mosilor" — 20.
● **DUPĂ MINE, CANALII!** — cinemascop: Lumina — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45, Munca — 10,30; 16; 18,15; 20,30.
● **VISCOLUL** — cinemascop: Popular (completare **Katinușa**) — 11,30; 16; 18,15; 20,30.
● **DESENE SECRETE**: Crîngași (completare **Politețe**) — 16; 18; 20.
● **LA PORȚILE PĂMÎNTULUI** — cinemascop: Viitorul — 15,30; 18; 20,30, Cosmos — 12; 14; 16; 18; 20 (la ambele completarea **Un bloc neobișnuit**).
● **FAȚA DIN JUNGLĂ**: Colentina — 16; 18,15; 20,30; la grădină — 20.
● **O CLASĂ NEOBIȘNUITĂ**: Volga (completare **Al VIII-lea Congres al U.T.C.**) — 10; 12,30; 15,30; 18; 20,30.
● **HAI, FRANȚA!**: Floreasca (completare **1 Mai 1966**) — 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45.
● **OLD SHATTERHAND** — cinemascop: Progresul — 11,30; 15,30; 18; 20,30.
● **DUMINICĂ LA NEW YORK**: Lira — 15; 17,15; 19,30; la grădină — 20,15.
● **LUMINA VERDE**: Drumul Sării (completare **Katinușa**) — 11; 16; 18; 20.
● **WINNETOU** — cinemascop (seria a II-a): Ferentari (completare **Orizont științific nr. 2**) — 12; 15,30; 18; 20,30, Cotroceni (completare **Verificați-vă ceasul**) — 10,30; 14; 16,15; 18,30; 20,45.
● **DEPĂȘIREA**: Pacea (completare **Și acum... puțină gimnastică**) — 11; 16; 18,15; 20,30.
● **CASA RICCORDI**: Grădina „Buzești" — orele 20,30.
● **800 DE LEGHE PE AMAZOANE**: Grădina „Unirea" — orele 20.
● **HATARI** — ambele serii: Grădina „Progresul-Parc" — orele 20.
● **FIUL CĂPITANULUI BLOOD** — cinemascop: Grădina „Vitan" — orele 20,15.

TELEVIZIUNE

● Programul de dimineață al Studioului de televiziune „București" începe la ora 8,30 cu o informare asupra stării vremii. În continuare **rețeta gospodinei** ● La 9,00 — **Emisiune pentru copii și tineretul școlar**: „Motanul încălțat" — prezintă Teatrul de păpuși din Craiova; telejurnalul pionierilor și o transmisie de la autodromul Floreasca ● Între 10,30—12 — **Emisiune pentru sate** ● La ora 14 începe **programul studioului A** ● În jurul orei 15,30 meciurile de fotbal Dinamo București — UTA și Rapid — Universitatea-Cluj ● 19,20 — **„Imagini sucevene"** ● 19,50 — Interpretul preferat — emisiune de muzică populară românească ● 20,15 — Varietăți... pe peliculă: desene animate, numere de circ și muzică ușoară ● 20,40 — **Memoria peliculei.** Secvențe de film cu Maria Tănase ● 20,55 — „Trenul fantomă", film de aventuri de la începuturile cinematografiei noastre sonore. În distribuție, actori de prestigiu, printre care Toni Bulandra, George Storin, Dida Solomon Calimachi, Marcel Enescu. Regia: Jean Mihail ● 22,15 — Filmul muzical „Omul și camera T.V." ● 22,45 — **Telejurnalul de noapte** ● 22,55 — **Telesport.**

Concurs și festival de muzică ușoară românească

În scopul stimulării continue a muzicii ușoare românești, Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă organizează cea de-a patra ediție a Concursului și Festivalului de muzică ușoară românească.

Concursul se desfășoară în trei etape, între 21 mai și 18 august: etapa a III-a se va desfășura în cadrul Festivalului de muzică ușoară românească de la Mamaia unde, după prezentarea lucrărilor în concerte publice, se va face ultima selecționare și premierea acestora. În concertele din cadrul Festivalului de la Mamaia vor fi prezentate lucrările selecționate de juriu în prima etapă a Concursului de creație, în interpretarea celor mai valoroși soliști și formații de muzică ușoară.

Selecționarea și premierea lucrărilor vor fi făcute de către un juriu alcătuit din personalități artistice, oameni de artă și cultură.

Decernarea premiilor de creație, precum și acordarea mențiunilor pentru tinerii interpreți se vor face în cadrul unui concert festiv cu care se va încheia Concursul și Festivalul de muzică ușoară românească 1966.

Sosirea unei delegații de activiști ai Partidului Comunist din Japonia

Sîmbătă a sosit în Capitală o delegație de activiști ai Partidului Comunist din Japonia, condusă de tovarășul Kasuga Shoichi, membru al Prezidiului C.C. al partidului, deputat în Camera superioară, care la invitația C.C. al P.C.R., va face o vizită în țara noastră.

Din delegație fac parte tovarășii Nishizawa Tomio, membru supleant al Prezidiului, secretar al C.C. al P.C.J., locțiitor al conducătorului delegației, Suwa Shigeru, Narita Satoshi, membri supleanți ai C.C. al P.C.J., Nishizawa Shunichi, activist la C.C. al P.C.J.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost întîmpinată de tovarășii Alexandru Drăghici, membru al Comitetului Executiv și al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Mihai Dalea și Vasile Patilineț, secretari ai C.C. al P.C.R., Ghizela Vass, Ion Iliescu, șefi de secție la C.C. al P.C.R., de activiști de partid.

Ședința Biroului comitetului român pentru colaborare și înțelegere reciprocă între popoarele din Balcani

Simbătă a avut loc în Capitală o ședință lărgită a Biroului comitetului român pentru colaborare și înțelegere reciprocă între popoarele din Balcani prezidată de prof. Mihail Ghelmegeanu.

Cu această ocazie au fost discutate probleme privind a VI-a Întîlnire a reprezentanților comitetelor de colaborare balcanică, care va avea loc în capitala Republicii Populare Bulgaria între 23 și 26 mai a.c.

În seara aceleiași zile a plecat spre Sofia, pentru a participa la lucrările acestei întîlniri, o delegație formată din Mihail Ghelmegeanu, președintele Comitetului român pentru colaborare și înțelegere reciprocă între popoarele din Balcani, șeful delegației, Octav Livezeanu, membru al Biroului, Titus Cristureanu și Ion Dermengiu, membri ai comitetului.

Cronica zilei

PRIMIRE LA M.A.E.

Sîmbătă, 21 mai, George Macovescu, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, a primit în audiență pe Iosif Pogace, în legătură cu apropiata prezentare a scrisorilor sale de acreditare, ca ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Albania în Republica Socialistă România.

SESIUNEA COMISIEI TEHNICE DE PRIM-AJUTOR LIGII SOCIETĂȚILOR DE CRUCE ROȘIE

Între 17—20 mai a avut loc la București sesiunea Comisiei tehnice de prim-ajutor a Ligii societăților de Cruce Roșie. Sesiunea, la care au participat experți, delegați reprezentînd societățile naționale de Cruce Roșie din mai multe țări, a discutat și a elaborat recomandări internaționale în domeniul primului ajutor în caz de accidente la copiii de vîrstă preșcolară și școlară precum și pentru adulți.

La lucrările comisiei a participat, de asemenea, Zarco Hantchef, director general al problemelor de sănătate și sociale din cadrul Ligii societăților de Cruce Roșie.

La sfîrșitul lucrărilor, membrii comisiei au fost primiți la C.C. al Crucii Roșii, unde s-au întreținut cu membri ai comitetului executiv. În cinstea oaspeților, Anton Moisescu, președintele Crucii Roșii, a oferit un dineu.

Membrii comisiei participă la un program de vizite de studiu în țară.

CONSFĂTUIREA CADRELOR DIDACTICE DE LA CATEDRELE DE MARXISM-LENINISM

În zilele de 20—21 mai a avut loc în Capitală o consfătuire a cadrelor didactice de la catedrele de marxism-leninism din toate centrele universitare din țară, organizată de Ministerul Învățămîntului. La consfătuire au mai luat parte academicieni, cercetători din institutele Academiei și din alte institute de cercetări științifice.

Participanții au dezbătut programele disciplinelor de materialism dialectic și istoric, economie politică și socialism științific pentru anul universitar 1966—1967, precum și sarcinile catedrelor în noul an universitar. Un loc important în dezbateri l-au ocupat problemele legate de îmbunătățirea profilului și planului de învățămînt ale facultății de filozofie.

(Agerpres)

SPORT

AZI, ÎN CAPITALĂ

PARAȘUTISM. — Pe aeroportul Clinceni se desfășoară, de la ora 9, primele probe ale întîlnirii dintre echipele de parașutism ale Iugoslaviei și României. Printre reprezentanții țării noastre se află Elena Băcăoanu, Elisabeta Popescu-Călin, Gheorghe Iancu, Ion Roșu.

CANOTAJ. — Finaliștii campionatelor universitare de caiac-canoe și canotaj academic se întrec azi pe apele lacului Tei. Concursul începe la ora 9.

FOTBAL. — Cuplaj de categoria A pe stadionul „23 August": **ora 15,30** Dinamo București-U.T.A.; **ora 17,15** Rapid-Universitatea Cluj.

LOTO

Tragerea autoturismelor

Faza I (biletele de 10 și 20 lei): Extragerea I: 69 54 15, a II-a: 81 2 47, a III-a: 1 51 14, a IV-a: 72 89 62, a V-a: 3 63 15.

Faza a II-a (biletele de 8 și 20 lei): Extragerea a VI: 24 31 39, a VII-a: 33 5 9, a VIII-a: 55 70 80, a IX-a: 61 54 40.

Faza a III-a (biletele de 4 lei): Extragerea a X-a: 80 19 44, a XI-a: 16 77 26.

Faza a IV-a (biletele de 2 și 20 lei): Extragerea a XII-a: 30 2 49.

Fond de premii: 2 352 648 lei.

CUM E VREMEA

Ieri în țară: Vremea a fost instabilă, cu cerul schimbător, mai mult noros. S-au semnalat averse locale de ploaie, însoțite de descărcări electrice, aproape în toate regiunile țării, exceptînd Banatul. Temperatura aerului la ora 14 era cuprinsă între 13 grade la Tg. Secuiesc și 27 de grade la Bălești. **În București:** Vremea a fost instabilă, cu cerul schimbător. A plouat temporar. Temperatura maximă a atins 25 de grade.

Timpul probabil pentru zilele de 23, 24 și 25 mai. În țară: Vreme în curs de încălzire, cu cerul schimbător. Vor cădea ploi de scurtă durată, însoțite izolat de descărcări electrice. Vînt slab pînă la potrivit din vest. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 6 și 16 grade, iar maximele între 18 și 28 de grade. **În București:** Vreme în curs de încălzire, cu cerul schimbător, favorabil ploii de scurtă durată. Temperatura aerului în creștere ușoară.

CAMPIONI PE 1966

La box...

Gala de închidere a campionatului republican de box a avut loc aseară pe ringul instalat la stadionul „Republicii". Din cele zece titluri de campioni, șase au revenit pugiliștilor de la Dinamo București (antrenori: C. Nour și C. Dumitrescu), trei celor de la Steaua (antrenori: I. Chiriac și M. Spakov) și unul clubului Dinamo Craiova (antrenor: D. Ciobotaru).

Iată rezultatele tehnice ale meciurilor de aseară (numele campionilor sînt scrise cu majuscule): categoria **„muscă"** — **C. CIUCĂ** (Steaua) învinge la puncte pe I. Nica (Dinamo București); **„cocoș"** **N. GIJU** (Steaua) învinge pe N. Puiu (Progresul); **„pană"** — **C. BUZULIUC** (Dinamo Craiova) învinge pe C. Crudu (Dinamo București); **„semiușoară"** — **V. ANTONIU** (Dinamo București) cîștigă la A. Farcaș (C.S.M.S. Iași); **„ușoară"** — **M. DUMITRESCU** (Dinamo București) învinge pe I. Mihalic (Dinamo București); **„semimijlocie"** — **C. GHIȚĂ** (Dinamo București) învinge pe I. Hodoșan (Dinamo Craiova); **„mijlocie ușoară"** — **I. COVACI** (Dinamo București) învinge pe H. Stumpf (Steaua); **„mijlocie"** — **GH. CHIVĂR** (Steaua) cîștigă prin abandon în repriza I la I. Manole (Cîmpulung Muscel); **„semigrea"** — **I. MONEA** (Dinamo București) învinge pe V. Trandafir (Steaua); **„grea"** — **V. MARIUȚAN** (Dinamo București) cîștigă la N. Motoc (Farul Constanța).

...și la baschet

Înaintea ultimei etape a turneului final, virtualele pretendente la titlul de campioană a țării, formațiile bucureștene Dinamo și Steaua, porneau de fapt cu aceleași șanse, întrucît avantajul de un singur punct al dinamoviștilor era, practic, fără importanță. De aceea, încă de la început ambele echipe au luptat cu ardoare, oferind un spectacol antrenant, mai ales în prima repriză, cînd evoluția strînsă a scorului a reflectat un sensibil echilibru de forțe. După pauză însă, jucătorii s-au lăsat „furați" prea mult de miza decisivă, disputa pierzînd din spectaculozitate. Bine dirijați de experimentatul Emil Niculescu, steliștii au acționat cu mai mult calm și precizie, reușind să păstreze și să-și mărească treptat avantajul. Unul din atuurile lor a fost și marcajul strict al adversarilor. Dinamoviștii, vădit incomodați, n-au reușit decît în anumite perioade să puncteze — conform obiceiului lor — prin aruncări de la semidistanță. În final, Steaua s-a impus, cîștigînd meciul cu 82—71 (41—37), și bineînțeles titlul de campioană.

Rezultatele celorlalte partide: Rapid - Universitatea Timișoara 98—71; Politehnica-Universitatea Cluj 75—67.

În clasamentul final, locurile următoare au fost ocupate în ordine de Dinamo București, Universitatea Cluj, Politehnica București, Rapid și Universitatea Timișoara.

Fază din meciul Steaua-Dinamo

„Cursa Păcii"

„Cursa Păcii" a fost reluată ieri, cu desfășurarea etapei a XI-a: Szczecin—Rostok (205 km). Victoria a revenit cehoslovacului Jan Smolik, cronometrat în 5h25'33". El a întrecut la sprint pe belgianul Jean Wouders. Cu același timp au fost cronometrați alți 60 de alergători, printre care se aflau și cicliștii români Ziegler, Ciumeti, Ciocan și Ardeleanu. Ceilalți doi membri ai echipei, Suciu și Grigore, au sosit cu o întîrziere de 6'02" și, respectiv, 18'24". În clasamentul general continuă să conducă francezul Guyot. Primul dintre cicliștii români este Ardeleanu, clasat pe locul 20 la 8'50" de lider.

În cîteva rînduri

● Ieri, în mai multe orașe din Iugoslavia, au început întrecerile turneului de fotbal U.E.F.A., pentru juniori. Iată primele rezultate: Ungaria-Elveția 3—1; R.F. Germană-Olanda 2—1; Spania-Scoția 1—1; Italia-Franța 1—1; R.D. Germană-Bulgaria 1—1.

● În cadrul campionatelor internaționale de tenis ale R.S. Cehoslovace, care au loc la Praga, perechea Davidson, Melville (Australia) a învins cu scorul de 6—0, 6—1 pe Țiriac (România), Vlasta Vopikova (Cehoslovacia). La dublu bărbați, Bowery Davidson (Australia) a întrecut cu 11—9, 6—4 pe Țiriac (România) McManus (S.U.A.).

CORESPONDENȚĂ DIN MOSCOVA

Pe viitoarele magistrale

Arhitecții și constructorii definitivează în prezent detaliile magistralelor Moscovei în noul cincinal. O mare parte din proiecte au fost înfățișate la expoziția construcției orășenești.

La intrare ne-a întîmpinat un panou prezentînd plastic perspectivele de dezvoltare a orașului. Cîteva cifre ne-au atras atenția. În anii septenalului (încheiat la sfîrșitul lui 1965), aproximativ 3 000 000 de moscoviți s-au mutat în locuințe noi. În perioada actualului cincinal (1966—1970) fonduri importante vor fi alocate pentru lărgirea orașului cu noi raioane și reconstrucția părții sale centrale. Numai în cursul acestui an urmează a se construi peste 120 000 de locuințe, 34 de școli, 25 de policlinici, magazine, spitale etc.

Una din problemele dezvoltării Moscovei — ne-a explicat arhitectul Iuri Baranski, directorul expoziției — este stabilizarea numărului locuitorilor. Evoluția Moscovei va ocoli perspectiva unui oraș gigant cu o supracondensare a cartierelor, arterelor de comunicații și rețelei de transport. Dezvoltarea forțelor de producție ale capitalei va avea loc pe baza resurselor de muncă existente. În viitorii ani, orașul va crește ca suprafață de locuit, păstrînd în general același număr de locuitori — aproximativ 6,5 milioane.

Numeroase clădiri înalte, din beton, sticlă, materiale plastice, vor da Moscovei o nouă înfățișare. Unele dintre acestea au și început să fie construite. Pe bulevardul Bernadski, de pildă, au început lucrările pentru ridicarea noului institut de proiectări în construcții — „Gostroi". În această clădire, care va avea 22 de etaje, se vor instala plafoane acustice suspendate și sisteme ascunse de luminat și de aer condiționat. La parter vor fi amenajate o sală de cinema și o cantină-restaurant, care vor putea fi transformate, prin deplasarea pereților, într-un mare club. Construcția urmează să fie terminată anul viitor, în ajunul celei de-a 50-a aniversări a Revoluției din Octombrie.

Una din marile probleme arhitecturale ale Moscovei privește reconstrucția părții centrale a orașului. Păstrînd Kremlinul, muzeele și teatrele, arhitecții moscoviți se străduiesc să înglobeze centrul într-un complex reamenajat de clădiri și străzi. Într-una din sălile expoziției ne-am oprit să privim maketa părții centrale a Moscovei, cuprinsă în așa-numitul inel al bulevardului circular „Sadovaia". Și aici, ca și în restul orașului, vor apărea clădiri înalte. Nu departe de Kremlin a început construcția blocurilor noului bulevard „Arbat", care înlocuiește un vechi cartier cu clădiri datînd din secolele XVII și XVIII. „Nouf Arbat", cu blocurile sale moderne de 20—26 etaje, cu magazine, restaurante și cinematografe amenajate la parter, va fi viitorul centru comercial al Moscovei.

Un triunghi al clădirilor înalte, cuprinzînd blocuri de locuit, magazine și hoteluri ce vor fi construite în piețele Dobrininskaia, Paveleț kaia și Serpuhovskaia, vor încadra de asemenea centrul orașului.

În viitorii ani spațiul locativ al hotelurilor ar urma să crească cu mai mult de o treime, pentru a satisface cererile celor peste 500 000 de flotanți care se perindă zilnic prin Moscova. În imediata apropiere a Pieței Roșii se construiește în prezent clădirea masivă a hotelului „Rossia", care va avea 3 000 de camere și va adăposti 6 000 de pasageri. Anul acesta vor fi date în folosință două din corpurile principale ale hotelului, celelalte două rămînînd a fi inaugurate anul viitor.

Cum vor arăta cartierele care se vor construi în anii viitori la marginea Moscovei? Pe șoseaua care duce la aeroportul Vnukovo se construiește în prezent un raion experimental în care, pînă la sfîrșitul cincinalului, se vor muta aproximativ 50 000 de moscoviți.

Maketa noului raion ocupă un loc central în expoziție. Aici — spune șeful unui grup de proiectanți, arhitectul A. Kegler — se vor experimenta noi soluții arhitecturale, sisteme de deservire comunală, tipuri de clădiri care vor fi folosite apoi în alte raioane și cartiere ale Moscovei. Clădirile vor varia ca înălțime, avînd între 9 și 16 etaje și vor fi dispuse astfel încît să ofere locatarilor cît mai multă lumină și aer. Pasaje subterane pentru automobile și tuneluri speciale pentru pietoni vor înlesni circulația.

Lărgirea orașului pune sarcina extinderii rețelei de transport. În anii următori se va da precădere construcției unor noi linii de metro, care vor lega centrul orașului cu raioane îndepărtate ca Jdanov, șoseaua Kașiro, Grădina botanică etc. Rețeaua liniilor subterane va crește cu peste 40 de kilometri.

Un proiect interesant prevede sistematizarea gării Saveleț kaia, unde automobilele vor circula la trei nivele — tunel, pod, estacadă. Al patrulea nivel îl va constitui însăși calea ferată. Se va înlătura astfel încrucișarea mijloacelor de transport.

Printre clădirile care vor da o nouă față Moscovei în actualul cincinal este și turnul de televiziune, o construcție îndrăzneață, în plină desfășurare, în apropierea expoziției permanente a realizărilor economice ale U.R.S.S. Turnul va avea 525 de metri înălțime.

Pe colinele lui Lenin se va construi o casă a tineretului care, împreună cu stadionul Lujniki, Palatul pionierilor și biroul pentru turismul internațional de tineret — „Sputnik", va forma un complex unic.

Construcțiile Moscovei ocupă un loc important în prevederile directivelor celui de al XXIII-lea Congres al P.C.U.S. Pentru lucrările de construcție se alocă numai în acest an 1 260 000 000 ruble.

A. MUNTEANU

Moscova, 19 mai 1966.

Răspuns la o scrisoare

(Urmare din pag. I)

O spun deschis că nu m-aș fi ocupat de această scrisoare dacă nu aș fi găsit în cuprinsul ei fraza: „Pînă cînd o să stau eu în localitatea aceasta, **ca în exil!**"

Tendința oamenilor cu carte de a se muta de la sate în orașele apropiate sau chiar la București este veche și desigur, pe vremuri, mai ales pe vremuri, era îndreptățită. Orașele, oricît de mărunte ar fi fost, ofereau măcar un confort elementar, în vreme ce satele rămîneau cu noroaie, cu praf, cu întuneric adînc de la căderea serii pînă în zori și cu toate mizeriile pe care le-am cunoscut odinioară prin experiență proprie. Cît despre Capitală, cum scrie tînărul meu corespondent, «ce să mai vorbim!»...

Dar astăzi? Cred că astăzi situația s-a schimbat. În orice parte a țării am trăi, trebuie să ne simțim ca la noi acasă pentru că, într-adevăr, sîntem la noi acasă. În orice caz nu poate fi vorba de **exil** pentru cei ce nu trăiesc la București sau în alte mari orașe. Și nici nu este vorba. Acum, după cum se știe, sarcina noastră, a tuturor, este să făurim o viață nouă, o țară nouă, ridicînd, din toate punctele de vedere, satele noastre și orașele noastre la cel mai înalt nivel material și cultural, la cea mai deplină bunăstare. Sarcina noastră, a tuturor, este să facem ca deosebirea dintre sat și oraș să scadă an de an pînă ce va dispare cu totul. Pentru atingerea acestui țel măreț este nevoie de muncă — de munca stăruitoare a tuturor. Schimbarea la față a satelor noastre și a orașelor noastre, noi trebuie s-o facem. La înfrumusețarea și la îmbogățirea satelor noastre și a orașelor noastre prin munca noastră, a tuturor, trebuie să se ajungă, și, în bună parte, s-a și ajuns.

Stau și mă gîndesc și mă întreb: pentru ce un tînăr profesor se simte ca printre străini în comuna lui natală? Pentru ce se socotește el aci **ca în exil!** Într-un fel, tînărul meu corespondent mi-a spus-o: pentru că comuna se este una din cele rămase mai în urmă. Lipsește strada asfaltată, lipsește trotuarul, n-a fost introdusă decît în parte lumina electrică, lipsesc spectacolele de teatru și — de ce n-am spune-o? — lipsește și apa caldă la orice oră din zi și din noapte. Toate acestea sînt, fără nici o îndoială, cu totul și cu totul adevărate. Situația aceasta nu este numai a comunei în care s-a născut și muncește ca profesor, de trei ani, simțindu-se **ca în exil**, tînărul meu corespondent, ci și a altor comune din țară. Acum 15—20 de ani era situația tuturor comunelor.

Cine să vină oare să ne recladească satele, să ne paveze șoselele și ulițele, să ne ridice școli confortabile, biblioteci și cămine culturale cu bune săli de teatru și de cinematograf, băi publice și chiar băi în fiece casă? Cine să vină și să ne introducă pretutindeni lumina electrică? Cine să vină să ne construiască fabrici și uzine? Cine să vină și să ne zidească uriașe baraje? Cine spitale, case de nașteri și sanatorii?

Putem aștepta mult și bine — dragă tovarășe profesor și tinere tovarășe. Nimeni n-o să vină niciodată. Raiul nu coboară singur pe pămînt. Raiul trebuie construit, din temelii, de oameni. Și viața dovedește că poate fi construit. De fapt la aceasta ostenim cu toții. Dar pentru ca munca aceasta a noastră, de construire, să meargă înainte cu și mai mult spor, trebuie să ne simțim pretutindeni, în țara noastră, **ca la noi acasă**, cum și este adevărul. Fiecare oraș și sat din țara noastră trebuie să ajungă, prin munca noastră, să arate ca o grădină înflorită. Și va ajunge, prin munca noastră, să arate ca o grădină înflorită. Pentru că, tinere tovarășe profesor, majoritatea covîrșitoare a celor ce formăm astăzi poporul român, ne simțim aici la noi acasă și sîntem hotărîți să construim mai departe aici, pe străvechile noastre locuri de baștină, statul nostru socialist, statul nostru comunist, paradisul nostru. Nu vrei să dai și dumneata o mînă de ajutor, acolo unde ești? Astăzi oamenii din comuna dumitale se uită cam urît la dumneata. Fă-i, printr-o bună comportare, să se uite la dumneata altfel — cu încredere și cu dragoste.

Nu aș vrea să fiu greșit înțeles și să se creadă că eu pledez aici pentru închiderea porților Capitalei celor care astăzi trăiesc și muncesc în sate sau în alte orașe. Porțile sînt deschise și vor rămîne deschise celor de care munca și viața Capitalei vor avea nevoie.

Cred însă profund, cu cea mai fierbinte sinceritate, că munca noastră, a tuturor, va fi mult mai spornică dacă fiecare din noi va avea o puternică dragoste pentru **locul lui de muncă**, indiferent unde ar fi așezat acest loc pe geografia țării. Dacă locul de muncă e sărac, să-l îmbogățim — dacă e urît, să-l înfrumusețăm și să-l înălțăm pe cea mai înaltă culme.

Salariații de la „1 Mai"-Ploiești despre activitatea uzinei

(Urmare din pag. I)

Inginerul șef de concepție **Victor Vilvoi** a subliniat că în procesul de fabricație apar unele dificultăți tehnologice, cauzate fie de soluții constructive mai puțin reușite, fie de prescrierea unor procese tehnologice incomplet studiate. „Neajunsurile puteau fi în mare parte evitate dacă consiliul nostru tehnico-științific ar fi fost mai activ. Propun ca înainte de a se lansa documentația în fabricație, principalele probleme tehnice să fie analizate și aprofundate în acest for tehnic al uzinei care, după părerea mea, trebuie să fie mult mai prezent decît pînă acum. Și încă ceva. Cercetările efectuate de către diferite institute de specialitate din țară, la cererea uzinei noastre, ne-au fost, în majoritatea cazurilor, folositoare. Eficiența acestor cercetări este însă diminuată de faptul că de la acceptarea temei de cercetare și pînă la aplicarea rezultatelor obținute trece o perioadă foarte mare. Cred că în viitor va trebui să rezolvăm operativ, cu forțe proprii, o serie de probleme cu caracter aplicativ".

Sprijinind ideea ca oamenii de concepție să fie cît mai scutiți de anumite munci administrative, ing. **Gheorghe Dumitru**, directorul comercial al uzinei, a făcut propunerea ca **uzina să-și organizeze un puternic serviciu comercial, capabil să rezolve toate problemele relațiilor cu beneficiarii.**

În cadrul discuțiilor s-a pus un accent deosebit pe problemele organizării și ritmicității producției. Lucru pe deplin firesc dacă se are în vedere că în prima decadă a lunilor din trimestrul I realizările nu au depășit 22 la sută, în timp ce în ultima decadă s-au ridicat la 55 la sută. Principala cauză a acestei situații: slaba organizare a producției și a muncii în unele secții și ateliere. Ing. **Ion Divo**, șeful serviciului planificării, a propus ca planul de lansare a comenzilor să fie mai bine întocmit. „Numai așa pot fi evitate cazurile cînd uzinajul primește sarcina să realizeze anumite comenzi la numai cîteva zile după lansare". Alți vorbitori au subliniat că în planificarea operativă nu se ține întrutotul seama de capacitățile reale de producție, de ciclul de fabricație, de nivelul de îndeplinire a normelor tehnice, de balanța fondului de timp. Ei au propus să se ia în considerare fără excepție toate aceste elemente.

S-au făcut, de asemenea, propuneri a căror aplicare ar asigura un decalaj optim între secții. Între altele, stabilirea științifică a mărimii stocului-tampon, respectarea lui, ca și a graficelor de producție. Inginerul șef **Stelian Tronaru** a sugerat cîteva măsuri de îmbunătățire a organizării fluxurilor tehnologice de fabricație la secțiile uzinaj și construcții metalice. „Propun concentrarea secției uzinaj într-o singură hală cu mai multe sectoare. În acest fel se poate realiza o încărcare uniformă a utilajelor, se reduc transporturile interne și se realizează o mai bună specializare a muncitorilor".

Mai mulți vorbitori s-au referit la posibilitățile de a se folosi mai bine capacitățile de producție. Ei au relevat, de pildă, că e pe deplin posibil ca în secția construcții metalice să nu se mai lucreze numai într-un singur schimb, ca suprafețe însemnate de producție să nu mai fie ocupate cu materiale. Inginerul șef **Anghel Petcu**, care răspunde de sectoarele calde, a propus să fie descongestionate metodic și spațiile de producție din turnătorii și forjă. Tot în scopul folosirii cu indici superiori a capacităților de producție, s-a propus desfășurarea unei acțiuni mai susținute de modernizare a mașinilor și utilajelor. S-a sugerat ca în cadrul serviciului mecanic șef să ia ființă un atelier care să se ocupe exclusiv de modernizarea mașinilor-unelte.

Au fost abordate în discuții și anumite aspecte specifice activității întreprinderilor care realizează produse destinate exportului. „Clienții noștri trebuie să fie în toate cazurile pe deplin mulțumiți — a spus inginerul proiectant **Petre Rață**. Noi trebuie să știm în permanență ce dorește beneficiarul, ce vrea de la noi. De aceea, consider că este absolut necesar ca reprezentanții uzinei să participe la încheierea contractelor care o privesc. Propun ca ministerul să studieze atent problema perfecționării asistenței tehnice la beneficiari. Tot pentru a servi cît mai prompt firmele străine, cred că este cazul să se examineze posibilitatea creării unor stocuri minime de piese de schimb pentru export".

DIN PRESA STRĂINĂ

„Băieții" nu vor să plece în Vietnam

Ziarul vest-german „FRANKFURTER-RUNDSCHAU" publică un articol al corespondentului său la Melbourne, Boris Behrsing, despre manifestările opiniei publice din Australia împotriva trimiterii de trupe în Vietnamul de sud.

„Pe teritoriul sud-vietnamez — scrie corespondentul — se vor afla în curînd 4 500 de soldați australieni. Chiar și problema de principiu a participării la acest război sîngeros — imposibil de cîștigat după părerea partidului laburist australian aflat în opoziție — preocupă îndeaproape pe mulți australieni. Recenta hotărîre a partidelor de guvernămînt, de a trimite — pe un teatru de război dincolo de frontierele țării și pentru prima oară în istoria Australiei — recruți în vîrstă de 20 de ani, a stîrnit cea mai mare controversă de politică internă, controversă din care partidul laburist ar putea ieși învingător în alegerile din noiembrie anul acesta. Președintele partidului laburist, Arthur Calwell, a promis că imediat ce partidul său ar forma guvernul, el i-ar aduce acasă pe «băieți».

Guvernul actual, format de partidele liberal și agrarian, este în mod practic conservator. Numărul australienilor care nu mai acceptă fără critică politica guvernului crește continuu. În primul rînd intelectualii sînt acei care nu se sfiesc să-și exprime pe față părerile. Printre ei se numără publiciști, oameni de știință, preoți, studenți. Recent, un diplomat australian a demisionat nemaifiind de acord cu politica guvernului.

Controversele privind intervenția militară în Vietnam au ascuțit considerabil climatul politic. Chiar și în rîndurile partidelor burgheze răsună glasuri împotriva politicii guvernamentale. Dezbaterile privitoare la Vietnam din parlamentul federal de la Canberra au avut o violență nemaiîntîlnită. În repetate rînduri, președintele a trebuit să recurgă la unele mijloace de «calmare» — eliminînd deputați din sala de dezbateri.

Cînd își fac apariția la adunări, primul ministru Holt ca și alți membri ai guvernului aproape că nu sînt lăsați să ia cuvîntul de mulțimile ce vociferează.

Armata numără 35 000 de militari de profesie, nefiind suficient de numeroasă pentru a îndeplini toate angajamentele de peste mări ale Australiei. În afară de Vietnam, soldații australieni se află astăzi în Malayezia, Singapore și Tailanda. Acesta este motivul pentru care guvernul a hotărît să trimită, prin tragere la sorți, recruți în vîrstă de 20 de ani în Vietnam unde, la 7 500 km departe de patrie, urmează să participe la acțiuni militare. Pînă acum o tradiție sacră a Australiei era de a folosi recruți exclusiv pentru apărarea teritoriului australian.

Afirmînd că guvernul nu are mandat din partea alegătorilor pentru a lua o asemenea măsură, opoziția laburistă cere organizarea imediată a unui referendum. Neținînd seamă de aceste cereri guvernul pregătește o lege care să-i permită să recruteze chiar și străini în vîrstă de 20 de ani — emigranți încă nenaturalizați. Și această măsură este fără precedent în Australia. Totuși, unele cercuri conservatoare recomandă guvernului să recruteze chiar și tineri de 19 și 18 ani dacă situația o va cere.

Guvernul a intensificat atmosfera de război în Australia făcînd cunoscut că în viitor și membrii gărzii cetățenești voluntare vor trebui, dacă se va considera necesar, să facă serviciu dincolo de frontierele țării.

În aceste zile, tribunalele anchetează pe primii recruți care, încălcînd legile, au încercat să se sustragă serviciului militar și pe tinerii care în semn de protest au distrus ordinele de chemare — delicte pedepsite cu asprime.

A duce război — încheie autorul — este un lucru care costă scump, mai ales pentru o națiune mică; populația Australiei numără 11,5 milioane de oameni. Cheltuielile militare anuale au și crescut la peste 3,5 miliarde mărci (recalculat în valută vest-germană — n.r.), iar ministrul apărării, Alan Fairhall, nu ascunde faptul că această sumă nu este nici pe departe suficientă. În economie, această povară se resimte de pe acum pretutindeni. Se remarcă o lipsă de bani lichizi; vînzarea bunurilor de consum s-a redus întrucît guvernul a trebuit să majoreze impozitele. Numai războiul din Vietnam îi costă anual pe contribuabilii australieni 160 milioane mărci — sumă ce va crește acum considerabil.

Holt susține însă trimiterea de noi trupe în Vietnam cu cuvintele: «Ne îndeplinim angajamentele noastre ce decurg din S.E.A.T.O. și din pactul A.N.Z.U.S.». De remarcat că dintre aliații S.U.A. din aceste pacte, în afară de Australia, doar Noua Zeelandă a trimis în Vietnam o armată în miniatură".

Compromisul contestat

La Londra s-a încheiat, vineri seara, prima fază a convorbirilor secrete anglo-rhodesiene, menite să elucideze problema dacă între cele două părți există sau nu o bază pentru tratative în vederea soluționării crizei rhodesiene. Laconicul comunicat, publicat în Downing Street 10, anunță că Marea Britanie și Rhodesia au convenit să acorde negociatorilor timp pentru „reflecții și consultări". Citind surse autorizate, agențiile de presă anunță că a doua repriză a convorbirilor urmează să aibă loc la Salisbury, peste două sau trei săptămîni.

Potrivit agenției France Presse, negociatorii s-ar fi izbit de aceleași dificultăți care au fost semnalate în cursul precedentelor tratative, premergătoare proclamării unilaterale a „independenței" Rhodesiei: durata și condițiile transferării puterii către populația africană, eliminarea legilor de discriminare rasială și mijloacele de consultare a populației rhodesiene privind o eventuală soluție a crizei.

Postul de radio B.B.C. preciza că delegația rhodesiană s-a exprimat că ar fi dispusă să abroge cîteva dintre legile rasiste actuale și să permită o participare mai largă a populației africane la viața politică a țării. Această „cedare" din partea regimului lui Smith nu este însă decît o manevră care să permită o prelungire a situației existente sub paravanul unor nesfîrșite tratative, în timp ce autoritățile încearcă să-și consolideze pozițiile prin strîngerea legăturilor cu rasiștii sud-africani și colonialiștii portughezi. Această intenție a fost, de altfel, clar exprimată într-o cuvîntare rostită sîmbătă de șeful guvernului de la Salisbury.

Sesizînd această primejdie, mai mulți reprezentanți ai țărilor africane, care au luat cuvîntul în cadrul dezbaterilor din Consiliul de Securitate, au cerut utilizarea tuturor mijloacelor posibile pentru înlăturarea neîntîrziată a rasiștilor din Rhodesia. În cursul ședinței de vineri a Consiliului, reprezentantul malian a declarat că, datorită poziției echivoce adoptate de Anglia, regimul lui Smith se menține deja la putere de șase luni.

De altfel, arată ziarul «Le Monde», întregul „dialog" anglo-rhodesian „este interpretat de unii ca o recunoaștere de facto a regimului rasist de la Salisbury".

Vor accepta oare africanii compromisul propus de negocierile anglo-rhodesiene? După cum au declarat reprezentanții partidului Uniunea poporului african Zimbabwe, poporul rhodesian va lupta pînă la capăt pentru înlăturarea regimului rasist și pentru o reală independență a țării sale.

Augustin BUMBAC

Trupe saigoneze atacă Da Nangul

• Pagoda din orașul răsculat bombardată de avioane „Skyraider" • Numeroși morți și răniți • Manifestații de protest în întreg Vietnamul de sud

În centrul Vietnamului de sud starea de tensiune este maximă. „Violentele lupte de stradă care s-au desfășurat la Da Nang, încheiate cu ocuparea marei pagode Tanh Minh de către trupele guvernamentale, au marcat prima ciocnire serioasă între guvern și populația orașului", relatează de la Da Nang corespondentul A.F.P.

La orele 4, în dimineața zilei de sîmbătă, pușcașii și parașutiștii saigonezi au început să înainteze în rînduri strînse înspre pagoda situată în centrul orașului. În același timp, patru avioane „Skyraider" au bombardat pagoda și pozițiile întărite ale „rebelilor" de pe malul fluviului Da Nang. „Orașul părea că se află în plin război" — transmite corespondentul France Presse. În cele din urmă, după patru ore de lupte sîngeroase, trupele guvernamentale, sprijinite de tancuri, au reușit să pătrundă în interiorul pagodei. În timpul ciocnirilor, 50 de persoane au fost ucise iar alte 200 grav rănite.

De remarcat că, răspunzînd atacurilor trupelor generalului Ky, forțele antiguvernamentale au lansat obuze și mortiere și asupra bazei militare americane de la Da Nang. 9 persoane au fost grav rănite.

Prima mare bătălie desfășurată între unitățile saigoneze și populația Da Nangului a stîrnit reacții violente în întreg Vietnamul de sud. În vechea capitală imperială Hue, amenințată de blocadă economică, 300 de budiști au defilat în tăcere pe străzi în semn de protest.

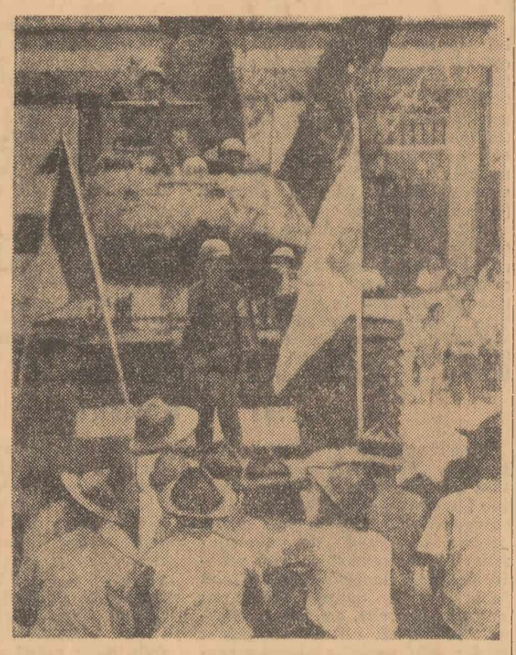

Trupele rămase încă fidele generalului Ky iau cu asalt Da Nangul. Înaintarea tancurilor este împiedicată de barricade vii pe care le formează populația orașului

La Saigon, 10 000 de persoane s-au adunat în apropierea institutului budist, scandînd lozinci antiguvernamentale și antiamericane. Populația sud-vietnameză care demisia guvernului de marionete care a ordonat măcelărirea rebelilor de la Da Nang, făcînd în același timp răspunzători de evoluția evenimentelor pe americanii care au furnizat arme, muniții, precum și un sprijin tacit generalului Ky.

Santiago de Chile. Șiruri de studenți manifestează pe străzile capitalei, exprimînd cererile lor legitime privind îmbunătățirea condițiilor de studii și de trai

Vizita delegației parlamentare române în Danemarca

COPENHAGA 21. — Trimisul special Agerpres N. Ionescu transmite: Sîmbătă dimineața, delegația parlamentară română condusă de Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, care se află în Danemarca la invitația Folketingului, și-a continuat vizita în orașul Esbjerg din Iutlanda. Însoțiți de Julius Bomholt, președintele Folketingului, oaspeții români au vizitat, printre altele, moderna fabrică de file de pește „Mogelberg" și portul acestui oraș.

Delegația a plecat apoi la o fermă din apropierea localității Skodborg. Membrii delegației s-au interesat îndeaproape de modul de organizare a producției, de metodele folosite, de productivitatea muncii.

Primul vicepreședinte al Folketingului, Simon From, a oferit un dejun în cinstea delegației, la ferma sa din Bygvra. Salutînd cordial pe oaspeții români, Simon From a amintit în cuvinte elogioase de vizita pe care delegația Folketingului danez a întreprins-o în România și de contribuția pe care ea a adus-o la o apropiere și o mai bună cunoaștere între popoarele celor două țări. El și-a exprimat încrederea că relațiile reciproce dintre România și Danemarca se vor întări și dezvolta continuu, subliniind că un nou progres în această direcție a fost realizat prin actuala vizită a delegației Marii Adunări Naționale.

Răspunzînd acestor cuvinte de salut, tovarășul Ștefan Voitec a arătat că impresiile pe care le-au produs asupra membrilor delegației această frumoasă țară și harnicul ei popor sînt dintre cele mai favorabile. Subliniind că unul din scopurile principale ale vizitei a constat în consolidarea prieteniei și a bunelor relații dintre cele două țări, președintele Marii Adunări Naționale a declarat că simpatia și căldura cu care au fost întîmpinați pretutindeni în Danemarca membrii delegației atestă că prietenia și bunele relații dintre aceste țări sînt o realitate.

După-amiază, oaspeții români au vizitat locul memorial „Skamlingsbanken", unde se află un impresionant obelisc ridicat în memoria luptătorilor căzuți pentru libertatea țării. În continuare, ei au întreprins o excursie de-a lungul fiordului Flensborg. Seara, delegația Marii Adunări Naționale s-a înapoiat cu un avion special la Copenhaga.

Oaspeți români la München

MÜNCHEN 21. — Corespondentul Agerpres P. Stăncescu transmite: În continuarea vizitei oficiale pe care o face în R. F. Germană, sîmbătă dimineață, ministrul comerțului exterior al Republicii Socialiste România, Gheorghe Cioară, a sosit la München. În cadrul unei convorbiri prietenești pe care a avut-o cu ministrul economiei al landului Bavaria, Otto Schedl, au fost discutate probleme economice de interes reciproc. Otto Schedl și-a exprimat speranța că relațiile economice și culturale dintre Republica Socialistă România și Republica Federală Germană se vor intensifica. El a exprimat, de asemenea, dorința autorităților bavareze ca schimbul de bunuri materiale și valori culturale între România și R. F. Germană să se lărgească. La rîndul său, Gheorghe Cioară a arătat că pretutindeni, la Bonn, Hamburg și la München, oaspeții români au fost întîmpinați cu amabilitate. El a subliniat principiile după care se călăuzește guvernul român în relațiile cu alte țări și și-a exprimat convingerea că, pe baza respectului și avantajului reciproc, dezvoltarea relațiilor dintre România și R. F. Germană va ajunge pînă la o normalizare deplină.

Presa și radioteleviziunea vest-germană acordă un interes deosebit acestei vizite. Vineri seara, posturile de radio și televiziune din Hamburg au transmis un interviu cu ministrul comerțului exterior al României, Gheorghe Cioară. Acesta a apreciat vizita ca o contribuție însemnată la dezvoltarea relațiilor dintre Republica Socialistă România și Republica Federală Germană. Din discuțiile și contactele pe care le-am avut, a spus Gheorghe Cioară, printre altele, am constatat că autoritățile R. F. Germane manifestă la rîndul lor interes pentru dezvoltarea relațiilor economice și culturale dintre cele două țări.

CORESPONDENȚĂ DIN PARIS

REGRUPĂRI POLITICE

Deși viitoarele alegeri parlamentare urmează să aibă loc abia în primăvara lui 1967, în rîndurile tuturor partidelor politice din Franța se înregistrează o serie de regrupări care capătă semnificația unor pregătiri preelectorale.

În tabăra guvernamentală, evenimentul dominant al ultimelor zile l-a constituit crearea unui „comitet pentru cea de-a V-a Republică", potrivit hotărîrii luate de reprezentanții diferitelor tendințe ale partidului majoritar U.N.R., reuniți sub președinția primului ministru Pompidou. Comitetul va pregăti un program comun, va accentua propaganda majorității, va aduna și va mobiliza pe partizanii regimului. Demn de semnalat este și manifestul de sprijinire a politicii interne și externe a guvernului, publicat zilele trecute de un număr de personalități provenind în general din cercuri democratice.

Forțele care se definesc „de centru" au constituit o nouă mișcare politică, denumită „Centrul democrat", sub conducerea lui Lecanuet, fostul candidat „centrist" în alegerile prezidențiale. Mișcarea, care se situează pe poziții proatlantice și conservatoare, mizează să smulgă U.N.R. posibilitatea de a avea o majoritate absolută în viitorul parlament.

Stînga necomunistă a constituit cu cîtva timp în urmă Federația democrată și socialistă, reunind sub conducerea lui François Mitterand partidele socialist (S.F.I.O.), radical și alte grupări.

La începutul lunii mai, federația a anunțat constituirea unui „contraguvern" sau a unui cabinet din umbră, ai cărui membri sînt meniți să devină miniștri adevărați în cazul cînd partidele grupate sub acest nume ar veni la putere. Venirea unui asemenea guvern la putere apare ca imposibilă cîtă vreme singurele partide pe care se sprijină — S.F.I.O. și partidul radical — nu pot reuni în alegeri, după cîte arată experiența, mai mult de 20 la sută din voturi.

În cadrul ultimei sale reuniuni, Biroul Politic al P.C. Francez a adoptat un document privitor la problema uniunii forțelor democratice. Arătînd că divizarea acestor forțe nu poate servi decît diferitelor ramuri ale dreptei, documentul P.C.F. spune: „În fața acestei situații, a venit pentru partidele și formațiile democratice momentul de a se pronunța cu claritate".

Al. GHEORGHIU

CORNELIU MĂNESCU A SOSIT LA BUDAPESTA

BUDAPESTA 21. — Corespondentul Agerpres A. Pop transmite: La întoarcerea din R. S. Cehoslovacă, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, împreună cu soția, s-a oprit pentru două zile la Budapesta, la invitația lui Peter János, ministrul de externe al R. P. Ungare.

La gara din Budapesta, Corneliu Mănescu a fost întîmpinat de Peter János, ministrul afacerilor externe al R. P. Ungare, Erdelyi Karoly, locțiitor al ministrului afacerilor externe al R. P. Ungare, și de alți reprezentanți ai Ministerului de Externe. Au fost de față dr. Dună Florea, însărcinat cu afaceri a.i., precum și colaboratori ai ambasadei Române la Budapesta.

În cursul zilei de sîmbătă, Corneliu Mănescu a avut convorbiri prietenești cu Peter János. În aceeași zi, Corneliu Mănescu, însoțit de Peter János, a vizitat Tîrgul internațional din Budapesta.

PRIMUL CONGRES AL P.S.U.G. — BERLINUL OCCIDENTAL

BERLINUL OCCIDENTAL 21. — Corespondentul Agerpres St. Deju transmite: Sîmbătă dimineață au început lucrările primului Congres al Partidului Socialist Unit din Germania — Berlinul occidental. La congres participă 354 de delegați cu drept de vot deliberativ și 151 cu drept de vot consultativ. Gerhard Danelius, prim-secretar al conducerii P.S.U.G. din Berlinul occidental, a prezentat un raport în care a relevat sarcinile partidului în lupta pentru dezvoltarea pașnică a Berlinului occidental și pentru asigurarea drepturilor democratice ale oamenilor muncii din acest oraș, pentru o contribuție la rezolvarea pașnică a problemei germane, la asigurarea unei păci trainice și a securității popoarelor.

★

Cu prilejul deschiderii primului Congres al Partidului Socialist Unit din Germania — Berlinul occidental, Comitetul Central al Partidului Comunist Român a adresat delegaților la congres un călduros salut frățesc, urîndu-le succes în desfășurarea lucrărilor și în traducerea în viață a hotărîrilor ce vor fi adoptate în interesul populației vest-berlineze, al cauzei păcii, democrației și progresului social.

CONGRESUL P. C. DIN CANADA

TORONTO 21 (Agerpres). — La 21 mai, la Toronto s-a deschis Congresul al XIX-lea al P.C. din Canada. Pe ordinea de zi a congresului figurează raportul comitetului executiv național al partidului, modificarea statutului partidului și alegerea organelor de conducere ale P.C. din Canada.

La congres participă peste 160 de delegați din toate provinciile Canadei.

La ședința din 21 mai, William Kashtan, secretar general al P.C. din Canada, a prezentat raportul comitetului executiv național al partidului.

PLENARA C. C. AL P.C. DIN FINLANDA

HELSINKI 21 (Agerpres).— La Helsinki a avut loc o plenară a C.C. al P.C. din Finlanda. Ville Pessi, secretar general al P.C. din Finlanda, a prezentat un raport în legătură cu modificările intervenite în politica internă a Finlandei în urma alegerilor parlamentare și despre situația internă din partid.

A. Saarinen, președintele Partidului Comunist din Finlanda, a prezentat un raport cu privire la probleme ale mișcării sindicale. El s-a referit la pregătirile în vederea celui de-al IX-lea Congres al Uniunii Centrale a Sindicatelor din Finlanda și la perspectivele unificării mișcării sindicale din această țară.

Plenara a mai discutat despre stadiul tratativelor în vederea formării guvernului, apreciind că este necesar să se urgenteze constituirea acestuia.

C.C. al P.C. din Finlanda — scrie ziarul „Kansan Uutiset" — consideră că sarcina principală constă în coeziunea diferitelor păturI ale populației în lupta pentru reducerea influenței marelui capital și pentru înfăptuirea unei politici interne în interesul poporului.

Participanții la plenară au adresat un apel tuturor cetățenilor din Finlanda, cerîndu-le să sprijine activ lupta de eliberare a poporului vietnamez. Apelul condamnă agresiunea S.U.A. în Vietnam și cere încetarea imediată a războiului din această țară.

SANTO DOMINGO

Elementele de dreapta continuă provocările

Informații de presă sosite din Santo Domingo relevă că elementele de dreapta din Republica Dominicană, sprijinite de exponenții lor din armată, continuă provocările la adresa diferitelor personalități politice dominicane și a membrilor Partidului revoluționar dominican.

Potrivit poliției, **a fost descoperită o încercare de atentat împotriva fostului președinte dominican Juan Bosch, candidat din partea Partidului revoluționar dominican la viitoarele alegeri proiectate pentru data de 1 iunie a.c.** Poliția se află în posesia unor informații care atestă ținerea recentă de către elemente din armată a unor întîlniri secrete unde se puneau la cale atentate și provocări împotriva unor persoane care se bucură de popularitate în actuala campanie electorală. O astfel de reuniune secretă s-a ținut, potrivit poliției, într-o casă particulară aparținînd generalului Antonio Imbert. Aici s-a hotărît ca în cazul cînd Juan Bosch ar fi ales președinte la viitoarele alegeri să se treacă la acțiuni directe pentru a-l împiedica să-și preia funcția. Astfel se confirmă, potrivit comentatorilor de presă, declarațiile făcute de militarii care îl sprijină pe candidatul Partidului reformist dominican, Joaquin Balaguer, și anume că **dacă Balaguer nu va fi ales în viitoarele alegeri se va recurge la o nouă lovitură de stat în Republica Dominicană.**

LONDRA

450 de nave blocate de grevă

LONDRA 21 (Agerpres).— Sîmbătă, cînd greva marinarilor comerciali din Marea Britanie întrase în cea de-a șasea zi, **numărul greviștilor se ridica la 13 000, imobilizînd 450 de nave.** În ciuda încercărilor din ultimele 24 de ore de a aplana conflictul, nu se întrevede încă nici o posibilitate de rezolvare a acestuia. Secretarul general al sindicatului marinarilor, William Hogarth, a declarat că dacă „pînă marți sau miercuri patronatul nu va prezenta propuneri constructive, realizarea unei soluții de compromis va deveni mai dificilă". Greva continuă să afecteze din ce în ce mai mult unele sectoare economice.

Partidul Comunist din Marea Britanie a dat publicității o declarație, în care salută unitatea de acțiune a marinarilor.

BRAZILIA

Suspendarea drepturilor politice unui număr de 59 persoane

RIO DE JANEIRO 21 (Agerpres). Președintele Braziliei, Umberto Castello Branco, a semnat un decret prin care se suspendă drepturile politice unui număr de 59 de politicieni, pentru apartenența lor la Partidul Comunist din Brazilia, scos în afara legii. În acest mod se urmărește împiedicarea participării directe a comuniștilor la alegerile din noiembrie pentru Congres.

LEOPOLDVILLE

Congo avertizează Belgia

LEOPOLDVILLE 21 (Agerpres). — **Guvernul congolez, relatează agenția U.P.I., a anunțat la 21 mai că va hotărî să anuleze datoriile de stat pe care le are față de Belgia dacă fosta putere colonială „nu va acționa într-un mod corespunzător" în cursul actualelor tratative financiare de la Bruxelles dintre cele două țări.** Postul de radio Leopoldville a menționat că **acordul financiar semnat de către fostul prim-ministru Moise Chombe nu are nici un fel de valabilitate, deoarece nu a fost ratificat de parlamentul congolez.** Dacă nu se va ajunge la un nou acord, care să fie acceptat de Congo, **guvernul congolez va refuza să mai achite rata lunară a datoriei în valoare de 25 milioane franci belgieni,** a arătat același post de radio.

O îndrăzneață operație chirurgicală

• Pentru prima oară în Europa un rinichi a fost transplantat de la un animal la om • Declarațiile medicului operator

De aproape două săptămîni tînărul păstor din Sardinia Antonio Farina are transplantat în organism rinichiul cimpanzeului Peppone, în urma unei operații unice în Europa efectuate de profesorul Paride Stefanini de la Institutul de patologie chirurgicală al Universității din Roma.

Evenimentul a stîrnit un puternic ecou nu numai în Italia, dar și în lumea medicală internațională. În ce-l privește pe Farina, acesta se simte bine, a început chiar să umble, funcționarea rinichiului transplantat fiind absolut normală.

Am văzut la institutul roman pe cimpanzeul Peppone. Este un animal de 20 de ani, care cîntărește aproape 50 de kg. Urmele operației le ghicești dincolo de marele bandaj ce-i acoperă mijlocul. Este jucăuș, bine dispus și mănîncă normal, ca și cînd nimic nu s-ar fi întîmplat.

În aula Consiliului național de cercetări științifice, profesorul Stefanini și colaboratorii săi au vorbit zilele trecute ziariștilor despre operația pe care au executat-o. De la început profesorul a ținut să precizeze că, deși starea pacientului este bună, totuși „prea mulți sînt factorii care stau în calea unui asemenea gen de operații". Referindu-se la faptul că a ales această soluție și nu alta pentru salvarea bolnavului, a cărui viață era în pericol, profesorul Stefanini a subliniat că, din analiza altor transplantări de rinichi de la animale, eșuate însă, a rezultat că insuccesul s-a datorat nu atît incompatibilității biologice (neaderența rinichiului animal la organismul omului), cît diferitelor complicații legate de infecția generală, imperfecta pregătire a organului ce urma să fie transplantat, intoxicația bolnavului prin excesul de medicamente. Astăzi se pune problema corectării tratamentului postoperatoriu prin folosirea unor noi medicamente și reducerea celor cortizonice.

I. MĂRGINEANU

PARIS. La 20 mai s-a deschis cel de-al 3-lea Congres internațional de chimie pentru mase plastice și cauciuc. La deschiderea congresului a participat și delegația de chimiști români condusă de Atanase Diaconescu, adjunct al ministrului industriei chimice.

MOSCOVA. La 21 mai a avut loc ședința de închidere a celui de-al XV-lea Congres al U.T.C.L. din U.R.S.S. În aceeași zi a avut loc o plenară a C.C. al U.T.C.L. în cadrul căreia au fost alese Biroul și Secretariatul C.C. al Comsomolului. Serghei Pavlov a fost reales prim-secretar al C.C. al U.T.C.L. din U.R.S.S.

BELGRAD. Președintele I. B. Tito a inaugurat ieri cel de-al 10-lea Tîrg internațional al tehnicii de la Belgrad. În cadrul acestui tîrg expun un număr de 503 întreprinderi iugoslave, precum și 678 firme din 26 de țări ale Europei, Asiei și Americii.

BERLIN. În cadrul unei ședințe a Consiliului Național al Frontului Național al Germaniei democrate, reprezentanți ai partidelor democratice și ai organizațiilor de masă din R.D.G. și-au exprimat adeziunea față de propunerea lui Walter Ulbricht cu privire la crearea unei confederații a celor două state germane, precum și față de dialogul dintre P.S.U.G. și P.S.D.G.

BUDAPESTA. La 21 mai, la Budapesta a sosit Lee Kuan Yew, primul ministru al Republicii Singapore. La aeroport, înaltul oaspete a fost întîmpinat de Gyula Kallai, președintele guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc ungar.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii